

«ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ»
ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΚΡΑΣΙΟΥ
«ΑΚΡΑ - ΣΙΩΝ»

Ακαδημίας 41, 81100 Μυτιλήνη, τηλ. 6977033166, (22510) 41684, 43968, 24625

Υπεύθυνοι κατά το νόμο η συντακτική επιτροπή
Γεώργιος Ξ. Βερβέρης, Εμμανουήλ Λάσκαρης, Ξενοφών Σάπικας
Δημήτρης Ιωάν. Λάσκαρης και Παναγιώτης Αντωνόπουλος.

Η δημοσίευση ενυπόγραφων συνεργασιών δεν υποδηλώνει αναγκαστικά
και την υιοθέτηση των απόψεων του συντάκτη τους από τον Σύλλογο.

Επιμέλεια Έκδοσης του Περιοδικού: Γεώργιος Ξ. Βερβέρης

LAY OUT - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Δ. ΔΟΥΚΑΣ & ΣΙΑ Ο.Β.Ε.Ε.

ΑΛΚΑΙΟΥ 20, 81100 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ τηλ.. 22510 24904, 25171

Προλογικό Σημείωμα.....	σελ. 1
Η αξέχαστη ευτυχία που λέγεται Δρότα.....	2
Αγία μου Παρασκευή (ποίημα).....	3
Η βρύση του χωριού μας.....	4
Τα κλουρέλια Ακρασίου.....	5
Ατιτλο	6
Ήξερε να λείει μόνο Δόξα σοι ο Θεός	7
Σίμος Γεωργ. Ξενιτέλλης, Ο Δάσκαλος	8
Σαμαμίδι.....	9
Γεώργιος Εμμ. Καλδής	10
Απονομή Βραβείου στο ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΟ Συνεταιρισμό ΑΚΡΑΣΙΟΥ	11
Πρόσφυγες και μετανάστες.....	12
www.akrasi.gr/forum	13
Γαϊδουρινά Γεράματα	18
Ακρασιώτικος τραχανάς.....	20
Αποκατάστασις Αρμονίας.....	20
Εκδηλώσεις του Συλλόγου μας.....	25
Όσοι θέλουν να θυμούνται.....	32
Αφλουγές	34
Το κλάδεμα του αμπελιού	36
Πρόγραμμα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων	37
Στην Μανούλα μου (ποίημα).....	38
Κοινωνικά	38

Φωτογραφία εξωφύλλου, οπισθόφυλλου: Μεταφορικά τα νερά της Δρότας (ως Κολυμβήθρα του Σηλωάμ) έχουν ως Αποστολή να θεραπεύουν τον Άνθρωπο (το σώμα και την ψυχή του).
*Σηλωάμ (εβρ. προέλευσης, σημαίνει «Απεσταλμένος») ονομαζόταν μια δεξαμενή στην Ιερουσαλήμ, όπου ο Ιησούς Χριστός έστειλε έναν τυφλό να πλυθεί για να ανακτήσει την όρασή του προκειμένου να ολοκληρωθεί η θεραπεία του ανθρώπου αυτού.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

- ΕΠΙΣΚΕΥΗ Η/Υ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΩΝ
- ΧΟΝΔΡΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΚΑΒΕΤΣΟΥ 40, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 81100
ΤΗΛ. 22510 55877, 6977708497
E-mail: info@computerexchange.gr
www.computerexchange.gr

- Παραλαβή του υπολογιστή από το χώρο σας.
- Εγκατάσταση εκτυπωτών-πολυμηχανημάτων, webcam, barcodes.
- Εγκατάσταση & παραμετροποίηση τηλεφωνικών συσκευών & φαξ.
- Σύνδεση του υπολογιστή σας στο Internet, έλεγχος γραμμής ADSL.
- Αφαίρεση ιών & εγκατάσταση αντιϊικών προγραμμάτων κ.α.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

"ΤΟ ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ"

ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ
ΕΞΩ

Δ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ 2, ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ.: 22510.21251

ΤΑΒΕΡΝΑ
Το Ζουμπούλι

Η ΑΙΘΟΥΣΑ
ΚΛΙΜΑΤΙΖΕΤΑΙ

ΜΕΣΗΜΕΡΙ - ΒΡΑΔΥ
ΜΕΖΕΔΟΪΣΤΟΡΙΕΣ - ΟΥΖΟΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΤΗΛ.: 22510-21251

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Τεσσαρακοστόέβδομο(47ο)τεύχοςτουπεριοδικούόλωντωνΑκρασιωτών. Δεν πάσαμε ποτέ να γράφουμε από το 2017 για τις μεγάλες ζημιές που έγιναν στα σπίτια του χωριού μας από τον σεισμό, όπου εκτός από την Βρίσα και στο Ακράσι Λέσβου, είχαμε **4 κόκκινα σπίτια – για γκρέμισμα (3 ήδη έχουν γκρεμιστεί) και 90 κίτρινα σπίτια επισκευάσιμα, μέσα σ αυτά και η εκκλησιά του χωριού μας.** Μετά από 3 ολόκληρα χρόνια **άρχισαν επιτέλους οι επισκευές και οι ανακατασκευές αρκετών σπιτιών...** Για την εκκλησία μας όμως δεν έχουμε κανένα όμως νέο. Κάτι πρέπει όμως να γίνει. Επίσης **μεγάλο άλλο πρόβλημα είναι και η τσιμεντόστρωση του Δρόμου Ακράσι – Δρώτας.** Σε συνάντηση που είχαμε με τον Δήμαρχο Μυτιλήνης μαζί με την Πρόεδρο του χωριού μας Πέμη Καρπέλλη κουβεντιάσαμε μαζί του το υπόλοιπο του δρόμου Ακράσι – Δρώτας. Ο Δήμαρχος μας υποσχέθηκε για μια ακόμη φορά για την υλοποίηση της τσιμεντόστρωσης και τον οποίο ευχαριστούμε.

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου δίνει μεγάλη σημασία και βάση στις παραδόσεις του τόπου μας, και ιδιαίτερα του χωριού του. Παράδοση είναι το μελωδικό νανούρισμα της μάνας, οι θρύλοι του παππού, τα κάλαντα, τα έθιμα, τα πανηγύρια, οι χοροί και οι σκοποί που μας συντρόφευαν σε κάθε χαρά, οι ενδυμασίες, τα κεντήματα, τα δίστιχα, τα παιχνίδια και όσα άλλα είναι μέρος της ζωής του τόπου του. **Η διατήρηση του θησαυρού που λέγεται παράδοση είναι αναγκαία όσο ποτέ στις μέρες μας,** προκειμένου να συνεχίσουμε να ακούμε τους παλμούς του τόπου μας ολοζώντανα, χωρίς τον κίνδυνο να αφανιστεί στη χούνη της παγκοσμιοποίησης.

Η θεματολογία και σ' αυτό το τεύχος πλούσια στο χθες και στο σήμερα. Γράφει για το χθες και το σήμερα η Ευστρατία Ασωματιανού. Επίσης δεν λείπουν άρθρα θρησκευτικού, και πολιτιστικού, αγροτικού προβληματισμού του Παναγιώτη Χατζέλλη, του Μιχάλη Ασλάνη. **Ανθρώπους που αγαπούν τον τόπο τους και δεν παύουν να γράφουν γι' αυτόν. Τους ευχαριστούμε μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας.**

Και φυσικά στο περιοδικό αυτό δεν χορταίνεις να βλέπεις φωτογραφίες έγχρωμες (στο «σαλόνι» και το εξώφυλλο του περιοδικού) και ασπρόμαυρες από το χθές και το σήμερα. Από τις εκδηλώσεις του συλλόγου μας, από τις γιορτές και τα πανηγύρια που γίνονται στο χωριό μας . Πολλές φωτογραφίες, πάρα πολλές, που μέσα από αυτές βλέπεις την ζωντάνια αυτού του χωριού ακόμα και τον χειμώνα.

Η αξέχαστη ευτυχία που λέγεται Δρώτα

της Έφης Γιαλούση

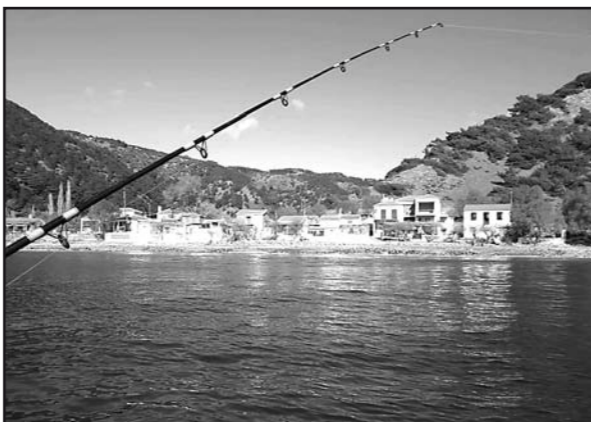

Με μια αυγουστιάτικη спаγγετάδα με σάλτσα από σύκα και κάρι, με ιστορίες από το χτες και το σήμερα, με αρμονίες κρασιού, φροντίδα μοναδική, με φινέτσα και καλοκαιρινό art de la table, στην πολυαγαπημένη μου βεράντα της Θρασύβουλου με τη Μύρνα και το Γιάννη συμπληρώσαμε αυτές τις αξέχαστες στιγμές. **Στην κοιλάδα του χειμάρρου Πριόνα κάτω από το χωριό Ακράσι στη Λέσβο και κοντά στο σημείο όπου εκβάλλει ο χειμάρρος βρίσκεται η Δρώτα, ένας μικρός οικισμός απλωμένος κατά μήκος μιας απόκοσμης παραλίας.** Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που κάναμε κάμπινγκ στην Ορνού την πέρα παραλία, στην άκρη της Δρώτας με τα εντυπωσιακά βράχια. Τελευταία φορά πήγαμε το 1988. Εκεί στήναμε. Στο μεγάλο πλάτωμα με τα λίγα δέντρα και το ρυάκι να μας δροσίζει και να παίρνει την αλμύρα της θάλασσας από πάνω μας. Εκεί έκανα για πρώτη φορά κάμπινγκ με φίλους ζωής που μέχρι τώρα έχω την τύχη να έχω γύρω μου. Είχαμε και κάποιες απώλειες δυστυχώς, σύμφωνα με τον κανόνα της ζωής. Μαζευτήκαμε μερικά καλοκαίρια σ' αυτή **την παρθένα παραλία – έτσι παραμένει μέχρι σήμερα** – με τις σκηνές, τα στρωματάκια, τα μαγιό – δεν μας πολυχρειάζονταν – το γκαζάκι για καφέ, το λαδοτόρι στη γυάλα με ελαιόλαδο, παξιμάδια, ελιές, ντομάτες, φρούτα, τον ασκό για δροσερό νερό που κρεμάγαμε στη δροσιά του σχίνου. Ωρες κουβαλάγαμε τα συμπράγκαλα. Αφήναμε το αυτοκίνητο στο χωριό και πηγαίναμε με τα πόδια. Τώρα ανοίξαν ένα μονοπάτι και το αυτοκίνητο φτάνει μέχρι πέρα. Τώρα πια υπάρχουν σπιτάκια με κήπους και κάγκελα που διατάραζαν – στο ελάχιστο – την απόκοσμη εικόνα.

Αγρίμια ήμασταν, χωρίς τις βολές του σπιτιού. Το αλάτι κολλημένο πάνω μας καθώς μαζεύαμε γαρίδες από τις κοιλάτες των βράχων. Μαζεύαμε και θαλασσινό αλάτι χοντρό απ' τα βράχια και το πασπαλίζαμε στην ντομάτα μας. Ξαπλώναμε γυμνοί πάνω στα κατσάβραχα ολόγυρα από τον καμαρωτό βράχο της Δρώτας και σηκωνόμασταν

με σημάδια. Ψαρεύαμε, κάποιος από μας. Πιάνανε αχινούς, βουτάγαμε στα νερά και μπαινοβγαίναμε ξέγνοιαστοι.

Μετοφουσκωτό μια Bombard 3,80 ξεμακρύναμε από την ακτή καταμεσήμερο. Στην επιστροφή είχαν προβάλει από το χωριό κάτι μανάδες για μπάνιο με τα παιδιά τους. Σπάνια ερχότανε σ' αυτή τη μεριά της παραλίας. Ακούστηκαν τότε κάτι υστερικές φωνές και τρέχανε να φύγουν καλύπτοντας τα μάτια των παιδιών μην δούνε τη γύμνια μας. Το βράδυ ο κωφάλαλος στην αυλή της **κυρίας Μεταξίας**, μας έκανε μούτρα, ενώ εκείνη **μας κάλυπτε με την αγάπη της, σαν μάνα.**

Κάθε απόγευμα με τη δύση του ήλιου πεθαίναμε της πείνας. Κάναμε ντουζ στα γάργαρα νερά του ρυακιού, βάζαμε Nivea που την έπινε μεμιάς το διψασμένο μας κορμί, ντυνόμασταν μετά από τόση γύμνια και περπατάγαμε με φακούς προς το μικρό ψαροχώρι. Εκεί στην αυλή της **κυρίας Μεταξίας τρώγαμε κάθε βράδυ.** Ευπόλυτοι με σορτσάκια και ξεχειλωμένες μπλούζες δίπλα στα ραντισμένα ξερικά γεράνια. Τι όρεξη ήταν αυτή! **Σπαράκια και κοκοβιούς, θράψαλα, χταπόδι λιασμένο στα τέλια. Ό,τι είχε πιάσει η βάρκα. Ρεβιθάδα με ντοματοσαλάτα από τα μπιστόνια της.** Δε θα ξεχάσω ποτέ τους τρομερούς πατατοκεφτέδες με ταραμά. Από τότε κάθε φορά η Μύρνα της πήγαινε ταραμά για να τους φτιάξει. Τα πιο νόστιμα αυγά με πατάτες, εδώ στην αυλή, δίπλα στο κύμα. Όσο

για δροσερές μπίρες τις ανεβάζαμε με το σχοινί καθώς παγώνανε μέσα στον κουβά στα δροσερά νερά του πηγαδιού. Δεν είχε ρεύμα τότε και εκείνη η μαγική ατμόσφαιρα του λουξ ασορτί με τα αστέρια, δε θα σβήσει ποτέ από τη μνήμη μου.

Η τελευταία ρεβιθάδα της Δρώτας

Αν για μένα η Δρώτα ήταν μερικές μέρες διακοπών κάποια αγνά καλοκαίρια της νιότης μου, για τους Κομνηνούς ήταν 10 ολόκληρα καλοκαίρια. Μου θύμισαν πως την τελευταία φορά που πήγαμε, φύγαμε αναπάντεχα γιατί έπιασε βροχή και τότε πήραμε μαζί μας την χλωμένη ρεβιθάδα που μας είχε ετοιμάσει η κυρία Μεταξία. Τη βάλουμε στα θερμός και ζεστή καθώς ήταν σταματήσαμε στην κουφάλα του πλάτανου της Καρύνης και την φάγαμε.

Τι νοσταλγική αυλή!

Την είδα προχτές έρημη, μόνο η πρασινάδα που τη σκέπαζε ήταν ολοζώντανη. Οι πάγκοι, τα τραπεζάκια και οι καρέκλες ήταν αφημένα στο σπρέι της θάλασσας, σαν ξεχασμένα όλα με τα ίχνη μας πάνω τους, από κείνα τα χρόνια της αθωότητας.

Έκλεισε, λέει η ταβέρνα πριν 15 χρόνια. Κι από τότε κανείς δεν πήγαινε στη Δρώτα. Ούτε για μπάνιο. Ερήμωσε. Μέχρι που άνοιξε η **μοδάτη ταβερνούλα που προς μεγάλη μας έκπληξη βρήκαμε ανοιχτή και οργανωμένη ακριβώς πάνω από την αυλή της κυρίας Μεταξίας. Η λατρεμένη μας κυρία Μεταξία δε ζει πια.**

Μια νέα γυναίκα έβαλε πάλι τη Δρώτα στο χάρτη

Ήρωας! Μόνο έτσι μπορώ να τη χαρακτηρίσω. **Το νέο σκηνικό αποτελεί μια όαση ζωής και φρεσκάδας στην απόκοσμη Δρώτα.** Και ο κόσμος ξαναβρήκε το δρόμο για το πανέμορφο ψαροχώρι. Φαγάκια απλά, παραδοσιακά, μεράκι, θέα το απέραντο γαλάζιο. Ο δρόμος από το Ακράσι είναι χωματόδρομος. Εντυπωσιακού κάλλους η διαδρομή. Αξίζει τον κόπο. **Η Δρώτα είναι μαγική.** Στη θάλασσά της, στα βράχια της, στα βότσαλα και στο βυθό θα βρεις τα σημάδια μας.

Να πας οπωσδήποτε!

Αγία μου Παρασκευή

Αγία μου Παρασκευή και πώς να σε υμνήσω και πώς τα βρω εγκώμια να σε δοξολογήσω.

Το χέρι τρέμει στη γραφή ο νους μου σταματάει μπροστά στο μεγαλείο σου την Αγία σου χάρη.

Αγνή μεγαλομάρτυρα αγία του Χριστού μας μάνα μας είσαι και αδελφή κι αφέντρα του χωριού μας.

Στα μάτια σε κοιτάζουμε και εσύ μας κουβεντιάζεις απλώνεις τα Άγια χέρια σου και όλους μας αγκαλιάζεις.

Στήριγμα και παρηγοριά είσαι ο ιατρός μας σε σένα μόνο ελπίζουμε εσύ'σαι βοηθός μας.

Στεφάνι με μύρα πλέκουμε στην Αγία Γιορτή σου σε προσκυνούμε ευλαβικά ζητούμε τη στοργή σου.

Αγία μου Παρασκευή έβγα και στην αυλή σου να δεις γλέντια που γίνονται σήμερα στη Γιορτή σου.

Να δεις πως όλοι οι χωριανοί τιμούμε το όνομά σου τιμούμε και τη μνήμη σου και το προσκύνημά σου.

Πολλές φορές σε είδαμε παρθένα μου Αγία να στέκεσαι στο πλάι μας σαν φωτεινή ηλιαχτίδα.

Γι' αυτό σου λέμε ευχαριστώ χίλιες ευχαριστίες και μέσα από την καρδιά θερμές δοξολογίες.

Ε. Κουτλή Ασωματιανού

Η βρύση του χωριού μας

της Ευστρατίας Κουτλή-Ασωματιανού

Οι παραδοσιακές και ιστορικές βρύσες έχουν ξεχασθεί καθώς και οι στάμνες (λαγήνες) που μ' αυτές κουβαλούσαμε το νερό στο σπίτι. Έχουν μείνει στο περιθώριο.

Τα πολύ παλιά χρόνια, στο χωριό μας υπήρχε μόνο μια βρύση, μέσα στην πλατεία έξω από την εκκλησιά. Είχε φαρδύ στόμιο και όταν άνοιγε, ερχόταν πολύ νερό. Αυτή η βρύση εξυπηρετούσε όλες τις ανάγκες του χωριού. Εκεί γινόταν το αντάμωμα, η συνάντηση και με αυτή τη βρύση ήταν δεμένη η ζωή των χωριανών. Ήταν σωστό πανηγύρι.

Οι στάμνες έμπαιναν στη σειρά προτεραιότητας. Καμιά φορά γινόταν και τσακωμοί όταν μερικοί προωθούσαν τη στάμνα τους πιο μπροστά της άλλης. Σ' αυτή τη βρύση κουβέντιαζαν όλα τα γεγονότα και τα νέα του χωριού. Εκεί γινόταν τα κουτσομπολιά (αφλουγές) της ημέρας. Στη βρύση συζητούσαν ποιος γάμος θα γίνει, ποιος αρραβώνας, ποια βάφτιση. Ποιοι τραγουδούσαν τη νύχτα κάτω από τα παράθυρα των κοριτσιών, ποια τραγούδια έλεγαν, ποια κοπέλα δεν της τραγούδησαν.

Πολλές φορές η βρύση ήταν αιτία που καιγόταν το φαγητό όταν η νοικοκυρά αφοσιωνόταν στην αφλουγή όπως λέμε. Η βρύση ήταν σαν δικαστήριο. Εκεί έπαιρναν αποφάσεις να παινέσουν ή να κατακρίνουν. Γινόταν πολλές φορές και προξενιά. Οι νοικοκυρές συζητούσαν τα βάσανα, τη φτώχεια της τότε εποχής και έτσι μοιραζόταν ο πόνος της δύσκολης ζωής. Από αυτή τη βρύση πηγαίναμε ξημεράματα της Πρωτοχρονιάς να πάρουμε το αμίλητο νερό με την κανάτα στο χέρι και πολλά φιλοδωρήματα που αφήναμε στη βρύση, φοινίκια, βασιλόπιτα και άλλα. Καλημέρα βρυσούλα λέγαμε και καλή χρονιά. Δώσε μας το αμίλητο νερό. Μ' αυτό γινόταν και το ποδαρικό στο σπίτι, ευχόμενοι όπως τρέχει το νερό της βρύσης έτσι να τρέχουν όλα τα καλά μέσα στο σπίτι. Απ' αυτή τη βρύση έπαιρνε νερό και ο παπάς για τον Αγιασμό των Φώτων.

Δυστυχώς όλα αυτά τα έθιμα και παραδόσεις ξεχνιούνται όπως και αυτή η παραδοσιακή βρύση δεν υπάρχει πια.

Να πω και το δικό μου πάθημα που έχει σχέση με τη βρύση.

Τότε ο έρωτας ήταν κρυφός και αμίλητος. Μιλούσαν μόνο τα μάτια. Εγώ πήγαινα τακτικά στη βρύση. Πολλές φορές άδειαζα τη στάμνα κατάχαμα για να πάω στη βρύση και να μιλήσω έστω και με μια ματιά μόνο.

Μια μέρα η μάνα με ρώτησε γιατί αδειάζω τη στάμνα ενώ είναι γεμάτη. Σκέφτηκα λίγο και απάντησα: «Μάνα», είπα, «διάβασα πως πρέπει να πίνουμε φρέσκο νερό της βρύσης». Η μάνα με κοίταξε με καμάρι για την πολυδιαβασμένη κόρη της, κούνησε το κεφάλι και συμφώνησε πως έτσι πρέπει να είναι. Να πίνουμε φρέσκο νερό που είναι υγιεινό. Αυτό το τηρούσε μέχρι τα βαθιά γεράματα. Πήγαινε στη βρύση να πει φρέσκο νερό και συμβούλευε και άλλους να κάνουν το ίδιο.

Έτσι εγώ συνέχισα ανενόχλητη να αδειάζω τη στάμνα και να βλέπω το αγαπημένο πρόσωπο. Μια μέρα όμως όπως πήγα να ρίξω τη ματιά της σιωπής, σκόνταψα και έπεσα. Η στάμνα είχε γίνει κομμάτια

εφόσον ήταν πήλινη. Ντροπιασμένη, δακρυσμένη, έριξα μια γρήγορη ματιά γεμάτη παράπονο να να έλεγα «για σένα έπεσα». Σαν πήγα στο σπίτι, η μάνα με μάλωσε αυστηρά, με είπε απρόσεκτη και πως πού θα βρει ίδια στάμνα που κρύωνε το νερό. Εγώ δεν άκουγα τα λόγια της. Η μεγάλη μου στενοχώρια ήταν πως δεν θα έχω στάμνα να πηγαίνω στη βρύση.

Την άλλη μέρα ξύπνησα πολύ πρωί για να μαζέψω τα κομμάτια της στάμνας. Ανοίγοντας όμως την πόρτα, βλέπω μια στάμνα ολοκαίνουργη με Αγιασώτικα πλουμιά (ζωγραφιές) επάνω στο στόμιό της είχε ένα κατακόκκινο γαρύφαλλο και ένα χαρτάκι που έλεγε «να συνεχίσεις να έρχεσαι στη βρύση της αγάπης!» Χαρά μεγάλη που ένιωσα. Κατάλαβα ποιος είχε φέρει τη στάμνα. Πρόλαβα και έκρυσπα το γαρύφαλλο γιατί βγήκε η μάνα μου ξαφνιασμένη ρωτούσε ποιος έφερε τη στάμνα. Βρέθηκα πάλι σε δύσκολη απολογία, μα το βρήκα. «Μάνα» είπα, «ο γείτονάς μας μπάμπια Περικλής που πάει τακτικά στην Αγιάσο, άκουσε που με μάλωνες, με λυπήθηκε και μας έφερε αυτή τη στάμνα». «Αχ καλός γείτονας, να πάω να τον ευχαριστήσω». Πάλι την κράτησα και είπα. «Δεν χρειάζεται μάνα, γιατί εγώ τον ευχαρίστησα».

Έτσι, μόνο η βρύση ήξερε το μυστικό μου. Αν είχε μιλήσει θα μιλούσε και θα φανέρωνε τα κρυφά χτυποκάρδια της νιότης, θα μιλούσε και θα έλεγε: «Δεν ήταν παραπάτημα μα της αγάπης τσάκισμα».

Σας εύχομαι χαρούμενο καλοκαίρι.

ΥΓ. Χθες κοιτούσα το καθρέφτη και έβλεπα την Ανεμόνα τώρα τον ξανακοιτάω και αντικρίζω το χειμώνα.

Αντικρίζω το χειμώνα πιο βαρύ κάθε χρονιά και προσμένω τώρα να 'λθει η βαρυχειμωνιά.

Ω! Γοργοφερή μου Νιότη βιάστηκες, πέταξες σαν τα πουλιά!

Τα κλουρέλια από σύκα

Μουστοκούλουρα Ακρασίου Λέσβου

(συνταγή της μητέρας μου Βασιλικής Βερβέρη – Χατζέλλη)

Από εσπέρας πλένεις τα σύκα και τα βάζεις να μουσκέψουν. Τα βράζεις την άλλη μέρα δυο φορές και σουράνεις το ζωμό από ψιλό σουρωτήρι. Μετά παίρνεις το ζωμό και κρατάς το 1/3 για ζύμη και τον υπόλοιπο για να βράσεις μέσα τα κουλούρια. Αυτόν το ζωμό που θα κρατήσεις για τα κουλούρια θα τον βράσεις λίγο πριν βράσεις τα κουλούρια για να γλυκάνει λίγο.

Υλικά για ζύμη:

Αναλόγως το ζωμό: 2 φλιτζάνια λάδι, μαστίχα χιώτικη, κανέλα, πιπερόριζα, 2 κουταλάκια σόδα. Γίνονται πιο καλά αν βάλεις σιταρένιο αλεύρι. Πλάθεις τα κουλουράκια και τα ρίχνεις μέσα στο ζωμό. Γ' αφήνεις λίγη ώρα και τα βγάζεις. Μετά από πάνω αλέθεις καρύδια και τα πασπαλίζεις με κανέλα.

Γεώργιος Ξ. Βερβέρης

«ΑΤΙΤΛΟ»

της ΜΑΡΙΑΣ ΝΙΚΟΛΙΑ

Γεννήθηκα σε μια ιδιωτική κλινική, ένα καλοκαιρινό βράδυ στη Λέσβο. Ίσως γι' αυτό αγαπώ τόσο πολύ το καλοκαίρι, ίσως γι' αυτό λειτουργώ τόσο καλά τη νύχτα, ίσως γι' αυτό λατρεύω το νησί μου. Ως έμβρυο πρέπει να ταλαιπωρήθηκα. Είχε η μαμά ταυτόχρονα καλοήθη όγκο. Έπρεπε λοιπόν να αφαιρεθεί γιατί μεγάλωνα εγώ κ μεγάλωνε κ εκείνος. Μπαίνοντας η μαμά μου στο χειρουργείο ρωτήθηκε ο μπαμπάς μου σε περίπτωση επιπλοκής ποιον θα έπρεπε να θυσιάσουν. Ο μπαμπάς μου βέβαια απάντησε το μωρό. Ως έμβρυο λοιπόν έκανα μια βόλτα. Βγήκα και μπήκα ξανά στη φιλόξενη θέση της μαμάς μου. Η γιαγιά μου συχνά όταν αρρώσταινα κ προσπαθούσε το χειμώνα να με δροσίσει με μια φέτα καρπούζι (ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω πως το διατηρούσε) μου έλεγε: «Μουρέλ βασανμένου απ κ τολιούδα τς μανούδα ς». Η επέμβαση αυτή θα πρέπει να ήταν δύσκολη. Αν λάβει κανείς υπόψη του πως γεννήθηκα το 1962 σε μια επαρχιακή κλινική. Όλα όμως πήγαν καλά Έτσι μετά από 57 χρόνια ζωής βρίσκομαι εδώ κ σας ταλαιπωρώ. Μετά τη γέννησή μου φαντάζομαι πως μετακομίσαμε στο χωριό μου το Ακράσι. Και μετά στο Πλωμάρι όταν άνοιξαν τα σχολεία για να παρουσιαστεί ο μπαμπάς μου στο σχολείο του. Στο Πλωμάρι μείναμε μέχρι το τέλος της δευτέρας δημοτικού. Στις διακοπές βέβαια πάντα πηγαίναμε στο χωριό μου. Θυμάμαι με μεγάλη νοσταλγία τα παιδικά μου χρόνια. Σε ένα ρετιρέ διαμέρισμα, δίπλα στο επάνω στην προκουμαία Πλωμαρίου. Έβλεπε στο πάρκο και στη θάλασσα. Ακριβώς επάνω από το κεντρικό καφενείο. Το σπίτι διέθετε 4 δωμάτια περιμετρικά. Στο μέσον ένα καθιστικό που το χρησιμοποιούσαμε ως τραπεζαρία. Μια μικρή κουζίνα, μια μικρή αποθήκη κ ένα μπάνιο. Στο πίσω μέρος που βρισκόταν κ η αγορά ήταν κ η είσοδος του σπιτιού. Ανεβοκατεβαίναμε από τις σκάλες. Εκεί λοιπόν στο πίσω μέρος υπήρχαν δυο άχρηστα δωμάτια κλειστά. Το ένα ήταν το σαλόνι. Και το άλλο φιλοξενούσε βυζαντινές εικόνες. Μια μυρουδιά μου θύμιζε πάντα αυτό το δωμάτιο. Κυδώνι. Πάντα υπήρχαν κυδώνια εκεί. Τα έκανε η μαμά μου γλυκό του κουταλιού με αμύγδαλα. Δεν το τρώω το κυδώνι. Επίσης θυμάμαι τις ατέλειωτες ώρες όπου έπρεπε σε κάθε δύσκολη οικογενειακή στιγμή μαζί με τη μαμά μου κ την αδερφή να προσευχηθούμε κάνοντας παρακλήσεις με όλο το τελετουργικό. Γονάτιζε η μαμά μου, γονατίζαμε κ εμείς. Και ευχέλαια έκανε, κ αγιασμούς κ κάθε τι σχετικό. Μετά ήμασταν ελεύθερες. Το σαλόνι άνοιγε όταν είχαμε επισκέψεις. Σερβίραμε γλυκό του κουταλιού κ τσέρι. Το τσέρι ήταν ένα γλυκό ποτό -το

σημερινό λικέρ- από σταφύλια και κ σε κάθε ποτηράκι την ώρα του σερβιρίσματος έμπαινε μια ζουμερή ρόγα από σταφύλι με μια οδοντογλυφίδα. Στις γιορτές βέβαια σερβίραμε μπακλαβά. Πολύ αργότερα έμαθα πως η μαμά μου ήταν πολύ μερακλού στον μπακλαβά. Καταθέτοντας ένα χαρτί στο υποθηκοφυλακείο, η υποθηκοφύλακας με ενημέρωσε για τον υπέροχο μπακλαβά της μαμάς μου. Υπήρχαν κ σοκολατάκια. Αυτά με τις στρώσεις. Έμπαινα κρυφά στο σαλόνι κ άρχιζα από την τελευταία. Ωσπου κάποια στιγμή όταν τελείωσε η επάνω στρώση κ αναγκαστικά αφαιρέθηκε το επάνω χαρτί η μαμά μου με κοίταζε με αποδοκιμασία. Από τότε το σαλόνι κλειδώνει. Στο μπάνιο υπήρχε μία λεκάνη με ένα καζανάκι, ένας νιπτήρας κ ένας καθρέπτης. Και στη μικρή κουζίνα ένας μαρμάρινος νεροχύτης με ντουλάπια. Από αυτή την κουζίνα θυμάμαι την ένταση της χάλκινης γκαζιέρας κ το φούρνο ΚΑΖΑ. Αργότερα ως φοιτήτρια έμαθα πως αυτά τα φουρνάκια κατασκευάζονταν στην Πάτρα. Από την αποθήκη θυμάμαι το φανάρι. Εκεί φυλάγαμε το ψωμί. Στη μπροστινή πλευρά υπήρχαν οι δυο κρεβατοκάμαρες. Στη μία κοιμόταν ο μπαμπάς κ η μαμά μου κ στην άλλη εγώ κ αδερφή μου. Στο δωμάτιό μας υπήρχε και μια ντουλάπα η οποία με περιμένει να την τακτοποιήσω κ μεταποιήσω στο υπόγειο που βρίσκεται τώρα καθώς κ ένα βαρύ γραφείο. Πιθανολογώ πως αυτό θα βρίσκεται στην αποθήκη στο χωριό. Εκεί θα ανακαλύψω το επόμενο καλοκαίρι αρκετούς θησαυρούς. Προς το παρόν δεν ανοίγει. Μια φορά λοιπόν ζωγραφίζοντας στο γραφείο εκείνο άνοιξα ένα από τα συρτάρια. Μάλλον για να βρω χαρτί ή κάποιο τετράδιο. Αίφνης ακούω τη μαμά μου να λέει στο μπαμπά μου. Η μικρή ψάχνει τα συρτάρια σου, τα έγγραφά σου. Ο μπαμπάς μου εκνευρισμένος μου τράβηξε το αυτί. Ήταν η μοναδική φορά που ο μπαμπάς μου με χτύπησε. Τις λίγες φορές που μάλωνα η μαμά μου με τον μπαμπά μου άνοιγα την ντουλάπα κ κλεινόμουν εκεί μέσα μέχρι να τελειώσουν. Είχαν παντρευτεί από έρωτα. Σπάνιο για τα δεδομένα της εποχής. Στην ταράτσα υπήρχε το πλυσταριό. Εκεί συντελείτο η καθαριότητα η δική μας κ των ρούχων μας. Υπήρχε ένα μεγάλο καζανάκι όπου του έβαζες ξύλα κ ζέσταινε το νερό. Εκεί κάναμε το μπάνιο μας κ εκεί έπλενε η μαμά μου τα ρούχα μας σε ένα νεροχύτη μεγάλο που έμοιαζε με μωσαϊκό. Μετά τα άπλωνε στην ταράτσα. Κάποια φορά εκεί φιλοξενηθήκαν κ δυο αρνάκια. Τα ταΐζαμε με το μπιμπερό. Ήταν φροντίδα δική μας. Η κάθε μια είχε το δικό της κ το κάθε αρνάκι είχε το όνομά μας...

«Ηξερε να λέει μόνο... Δόξα σοι ο Θεός»

της Ευστρατίας Κουτλή-Ασωματιανού

Πλησίαζε η γιορτή των Χριστουγέννων και ο Άγιος Βασίλης ξεκίνησε να γνωρίσει τον κόσμο από κοντά. Πεπάτησε σε χώρες μακρινές, πολιτείες, έφθασε και στην Αθήνα.

Είδε ένα πυκνό νέφος να τη σκεπάζει και ο κόσμος να τρέχει αμίλητος, σιωπηλός και να είναι ζωγραφισμένη η αγωνία, το άγχος στο πρόσωπό του. Φουρκισμένος, στεναχωρημένος, ο ένας έσπρωχνε τον άλλον μέσα στα λεωφορεία. Κανένας δε γύριζε να δει τον διπλό του, να πει μια καλημέρα. Κάθισε ο Άγιος σε μια άκρη και περίμενε να τον καλημερίσουν. Κανένας όμως δεν τον πρόσεξε. Αρχισε τότε να μιλά μόνος του και να λέει καλημέρα. Κάποιος νέος τον πλησίασε και τον ρώτησε σε ποιον μιλά. «Με τους αγγέλους – απάντησε – γιατί μόνο αυτοί έχουν ευκαιρία». Χτύπησε πολλές πόρτες, οι περισσότεροι δεν άνοιξαν, μα και αυτοί που άνοιξαν, τον κοίταζαν με δυσπιστία και καχυποψία. Κανένας δεν τον δέχτηκε με χαμόγελο. Τους ρώτησε γιατί είναι τόσο φοβισμένοι; Τι βλέπουμε άνθρωπέ μου για να είμαστε χαρούμενοι; Εμείς χάσαμε τη δουλειά μας, πεινάμε, έχουμε προβλήματα υγείας. Ακόμα δεν ορίζουμε τη ζωή μας. Μας σκοτώνουν, μας κλέβουν. Κάθε μέρα γίνονται απεργίες, η πατρίδα μας βρίσκεται σε κακά χάλια. Μας έχουν τρελάνει οι δοσατζίδες της εφορίας, τα χαράτσια, κουτσουρεύσαν τις συντάξεις μας, γυρίζουμε μέσα στους δρόμους όπως το σαρανταένα. Κουρεύουν, κουρεύουν μα η πατρίδα δεν μπορεί να ανορθωθεί.

Υπογράφουμε, υπογράφουμε μηνμόνια και προσκυνούμε τη Γερμανία σαν υπνωτισμένοι, δήθεν θα μας ξεχρεώσουν. Έχουμε όμως μεγάλη φτώχεια. Πέσαμε σε χέρια αρπαγής. Το χειμώνα με τα κρύα, πώς να ζεσταθούμε. Το πετρέλαιο είναι ακριβό. Τα τζάκια απαγορεύεται να ανάβουν. Γίνεται λένε ρύπανση και αναπνέουμε μολυσμένο αέρα. Είμαστε άρρωστοι ψυχικά και σωματικά. Κανένας δεν είπε μια καλή κουβέντα.

Τότε ο Άγιος τους συμβούλεψε να μην αφήνουν την απελπισία να νικήσει την ελπίδα. Ας έχουμε είπε ελπίδα στο Θεό. Απογοητευμένος ο Άγιος έφυγε. Περπατούσε μα τον έπιασε στο δρόμο χιονοθύελλα. Όλα είχαν σκεπασθεί με χιόνια. Ξαφνικά βλέπει μακριά πάνω στη κορυφή του βουνού ένα φως. Αποφάσισε λοιπόν να φθάσει μέχρι εκεί. Καταχιονισμένος χτύπησε την πόρτα. Αμέσως άνοιξε η μικρή πορτούλα και ένας χαμογελαστός άνθρωπος είπε «πώς βρέθηκες, καλέ μου άνθρωπε, με αυτόν τον καιρό εδώ;». Προσπαθούσε

να ησυχάσει τα σκυλιά να μην κάνουν φασαρία. Με έκκληξη είδε πως τα σκυλιά έσκυψαν και έγλειψαν τα πόδια του ξένου και τα καθάριζαν από τα χιόνια. «Έλα έπερσε ξένη μου μέσα να ζεσταθείς και να στεγνώσεις. Δόξα σοι ο Θεός που ήλθες στο φτωχικό μου». Μια καμαρούλα μικρή φωτιζόταν από τα κούτσουρα που άναβαν στο τζάκι. Σε μια άκρη κοιμόταν έξι παιδιά και στο υπόγειο φίλευε τα ζώα του. Ο καλός άνθρωπος ήταν τσομπάνος. Η γυναίκα του ετοίμασε ένα ζεστό τσάι του βουνού και χαμογελαστή το πρόσφερε στον ξένο.

Αφού ο Άγιος κάθισε, τον ρώτησε «Πες μου καλέ μου άνθρωπε, πώς τα περνάς εδώ πάνω στο βουνό». «Δόξα σοι ο Θεός» είπε ο καλοκάγαθος άνθρωπος. «Τι γνώμη έχεις για την κρίση που περνά η πατρίδα;». «Δεν ξέρω εγώ από αυτά, ξένη μου, είμαι πολύ αγραμμάτιστος». «Δεν έχεις κανένα παράπονο απ' τη ζωή;». «Εγώ ξένη μου, ξέρω να λέω μόνο μια προσευχή. Δόξα σοι ο Θεός. Όλα θα σιάξουν. Μια στενοχώρια ξένη μου έχω ότι η εκκλησία είναι πολύ μακριά και έχω χρόνια να εκκλησιαστώ. Αύριο ξημερώνει μεγάλη μέρα του Αγίου Βασιλείου, μήπως ξέρεις ξένη μου να μου ψάλλεις κανένα τροπάρι;». Τότε ο Άγιος άρχισε να ψάλλει όλο τον όρθρο και να λέει προσευχές. Ο καλοκάγαθος άνθρωπος ακούγοντας τον ξένο να ψάλλει του φάνηκε πως βρισκόταν στα ουράνια. Η μελωδία του ξένου ήταν τόσο θεϊκή που η μικρή καμαρούλα φωτιζόταν με ένα διάχυτο φως.

Αφού τελείωσε η λειτουργία είπε: «Ξένη μου φαίνεσαι να είσαι πολύ γραμματιζούμενος. Δόξα σοι ο Θεός που σε έφερε στο φτωχικό μου. Θέλω να σε παρακαλέσω να μείνεις και αύριο που ξημερώνει μεγάλη γιορτή του Αγίου Βασιλείου, να ξαναψάλλεις να ακούσω πάλι αυτή τη θεϊκή μελωδία». Είπε: «Δόξα σοι ο Θεός το μόνο που ήθελα ξένη μου να μάθουν τα παιδιά μου γράμματα, να μην είναι αγραμμάτιστα σαν κι εμένα, αλλά το σχολείο είναι μακριά». «Μη στεναχωριέσαι – του λέει ο Άγιος – θα φροντίσω εγώ να μάθουν γράμματα». Είπε: «Δόξα σοι ο Θεός» και όλοι αποκοιμήθηκαν. Πολύ πρωί ξύπνησε ο καλοκάγαθος άνθρωπος μα με λύπη είδε πως ο ξένος είχε φύγει. Στεναχωρημένος είπε «Δόξα σοι ο Θεός». Μετά από λίγο καιρό ερχόταν αυτοκίνητο κι έπαιρνε τα παιδιά για το σχολείο. Τα παιδιά προόδευσαν και όλα έγιναν επιστήμονες. Ο καλοκάγαθος άνθρωπος που δεν είχε κανένα παράπονο από τη ζωή, έμεινε στο βουνό, απλώς με μια προσευχή: «Δόξα σοι ο Θεός».

ΣΙΜΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΞΕΝΙΤΕΛΛΗΣ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

+ του Γιάννη Γεωργ. Κοντέλλη

(συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Μετετέθη εις Αθήνας εις τον 21ον Σχολεϊον Περιστερίου και παρέδωσεν την διεύθυνσιν του Σχολεϊου εις τον συνάδελφον Παναγιώτην Καλδήν την 25ην Φεβρουαρίου 1965.

Νεοδιορισθείσα δόκιμος δημ/σσα Μαρία Θεοδ. Ρεπάνη ανέλαβεν προσωρινήν υπηρεσίαν την 10ην Απριλίου 1957 και εργασθείσα μέχρι τέλους του σχολικού έτους, ήτοι την 31η Ιουνίου τοποθετήθη οργανικώς στο Σχολεϊον Αμπελικού. Την 10ην Σεπτεμβρίου 1957 ανέλαβεν και την υπηρεσίαν προσωρινώς εις το Σχολεϊον μας και την 14ην Σεπτεμβρίου 1957 απήλθε διά την οργανικήν της θέσιν εις το Αμπελικόν. Το ολιγόχρονο διάστημα, ήτοι συνολικά τριών μηνών περίπου εργασίας ενταύθα, ανεδείχθη εις εργατικήν δημ/σσαν.

Σχολικό έτος 1950-60. Οι δάσκαλοι Σίμος Ξενιτέλλης και Μαρία Χρυσοβέργη-Καραμπάση με τους μαθητές τους 1) Βάγια Νικολάου Θαλασσέλλη, 2) Ανέστη Ευριπίδη Ταμκαλή, 3) Αρχοντούλα Αρχοντ. Σωτήρχου, 4) Ευστράτιο Μιχ. Λουκάκη και 5) Γεώργιο Ανδρέα Καριτσιανό.

Προσωρινή αναπληρώτρια δημ/σσα Μαρίτσα Χρυσοβέργη (Καρα...), ανέλαβεν υπηρεσίαν την 23ην Νοεμβρίου 1957, κατόπιν πολλών ενεργειών των τοπικών Αρχών. Αύτη ειργάσθη αποδοτικώς μέχρι τέλος του σχολικού έτους 1957-58. Το επόμενο σχολικόν έτος επαναδιορίσθη η ως άνω και πάλιν ως αναπληρώτρια. Κατά τα δύο συναπτά έτη υπηρεσίας της ανέκτησεν την συμπάθειαν γονέων και μαθητών. Παρουσίασεν έντονον εξωσχολικήν και εσωσχολικήν δράσιν και διά των διαλέξεων της συνετέλεσε εις την ανάπτυξιν του πολιτισμού και προόδου του χωρίου, αποδεικνύουσα ότι πρόκειται περί φιλοτίμου και ευσυνειδήτου δημ/σης.

Οργάνωσεν μετά του διευθυντού Σίμου Ξενιτέλλη επιτυχείς σχολικάς εορτάς, διαλέξεις, εκδρομάς και γενικά συνετέλεσεν εις την εξύψωσιν σχολεϊου και χωρίου.

Την 24ην Οκτωβρίου επαναδιορίσθη και πάλιν η ως άνω δημ/σσα ως αναπληρώτρια και υπηρέτησεν μέχρι 9 Μαρτίου 1960, οπότε ειδοποιήθη περί του διορισμού της ως δοκίμου εις Λήμινον δι ην και ανεχώρησεν την 9ην Μαρτίου 1960 αφήνουσα μαθητάς κατασυγκινημένους.

Η όλη εν τω σχολείω μας εργασία και η εξωσχολική της δράσις, κατά τα έτη 1958-59 και 1959 μέχρι 9-3-1960 απέδωσεν εν τω χωρίω μας. Η συμπεριφορά της ήτο άψογος και κατά δήλωσιν των μαθητών μας θα ενθυμούνται καθ' ότι ειργάσθη ανιδιοτελώς διά το σχολεϊον και το χωρίον.

(συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

**Συγχωριανοί,
Ενισχύστε οικονομικά την έκδοση του Περιοδικού.
Στην τραπεζα EUROBANK μπορείς να βάλεις χρήματα.
Αριθμ. λογαριασμου 0026-0766-33-0100020404,
ή GR 8302607660000330100020404,
με πρώτο όνομα Γεωργιος Βερβέρης.**

Σαμιαμίδι: Το καλό στοιχείο του παλιού ελληνικού σπιτιού

-Μηρηη!!! Μη το σκοτώσεις!!!

Μας φώναζαν οι μανάδες και οι γιαγιάδες, όταν βλέπανε εμάς, τα χαιρέκακα παιδιά του παλιού καιρού (που χαρά είχαμε μα κακία όχι) να караδοκούμε με κανένα ματσούκι ή καμιά παντόφλα στο χέρι, για να πετύχουμε το σαμιαμίδι (το «γουστεράκι» όπως αλλιώς το λέγαμε) που περπατούσε στον τοίχο ή στο πάτωμα ή στο ταβάνι του παλιού μας σπιτιού.

-Αυτό είναι η τύχη του σπιτιού! Φυλάει το σπίτι!

Γιατί, ναι! Αυτό είχε αποθησαυρίσει η σοφία «των παλαιών των ημερών»: Πως το σαμιαμίδι φέρνει τύχη στο σπιτικό και στους ανθρώπους του!

Κι εμείς σταματούσαμε και μέναμε μόνο να κοιτάμε πόσο γρήγορα έτρεχε να κρυφτεί σε καμιά χαραμάδα, σε κάποια τρυπούλα, πίσω από το μπαούλο η κάτω από το ντιβάνι, αυτή η μικρή σαυρίτσα με το ξεθωριασμένο χρώμα, το φολιδωτό δέρμα, το μεγάλο κεφάλι, τα μεγάλα συμπαθητικά μάτια, τη μικρή ουρά και τα νυχάκια στα ντελικάτα δαχτυλάκια της, που ξαφνικά, εμφανιζότανε στα σπίτια μας (από το «πουθενά») κάπου εκεί στις αρχές του καλοκαιριού. Πολλές φορές το κάναμε χάζι αραγμένοι ανάσκελα στα κρεβάτια μας, βλέποντάς το να σουλατσάρει στα ψηλά ψάχνοντας κανένα έντομο για να φάει. Μερικά παιδιά, μάλιστα, στις παρέες, μας λέγανε πως ο παππούς και η γιαγιά τους, έχουνε δώσει ονόματα στα σαμιαμίδια του σπιτιού τους και πως όταν τα βλέπουμε τους μιλάνε και όσο στενοχωρημένοι κι αν είναι αναγαλλιάζει το πρόσωπό τους και γίνονται χαρούμενοι και γελαστοί.

Από πού ερχόταν, πού και πώς εξαφανιζόταν το σαμιαμίδι του σπιτιού δεν ήξερε κανείς. Ο δάσκαλος, στη Φυσική Ιστορία που κάναμε στο σχολείο, μας είχε πει πως είναι ωφέλιμο, γιατί τρώει τα βλαβερά έντομα, μύγες, κουνούπια, αράχνες κλπ. Και πως γεννάει κάτι πολύ μικρά αυγά, συνήθως σε παλιές θυρίδες ή σε σχισμές πετρόχιστων σπιτιών και το χειμώνα πέφτει σε χειμερία νάρκη. Κι ακόμα πως αν του κόψεις την ουρά του αυτή ξαναγίνεται. Τούτο δω μας συνάρπαζε κυριολεκτικά!

Σαν, δηλαδή, να κοβόταν το χέρι ή το πόδι μας και μετά να ξαναγεννιόταν!! Αυτή η συγκλονιστική πληροφορία από το δάσκαλο μας έκανε να κυνηγάμε μανιωδώς τα καημένα τα σαμιαμίδια όπου τα βρίσκαμε και να προσπαθούμε να τους κόψουμε τις ουρές για να δούμε αν θα ξαναγίνουν. Εκείνο που βλέπαμε όμως, όποτε καταφέρναμε το μακάβριο πείραμα, ήταν ένα πονεμένο σαμιαμίδι που άτσαλα έτρεχε να κρυφτεί και μια κομμένη ουρίτσα που κουνιότανε πέρα δώθε σαν να ήταν ζωντανή! Κι αυτό ήταν κάτι που μας έκανε να χάσκουμε μπροστά σ' αυτό το θαύμα της φύσης και να δίνουμε πίστη στις γιαγιάδες ότι πραγματικά τούτο δω το γουστεράκι ήτανε πραγματικό «στοιχείο»! Σήμερα, σπάνια μέσα σε σημερινό σπίτι, μπορεί – εντελώς τυχαία – να εμφανιστεί ένα τέτοιο μικρό και αθώο ζώακι. Κι όταν εμφανιστεί, οι άνθρωποι αντιδρούν με τρόπο λες και βλέπουμε τον Γοτζίλα και πασχίζουν να το ξεφορτωθούν!

Ίσως γι' αυτό τα σημερινά σπίτια δεν είναι χαρούμενα κι ευτυχισμένα, αφού έχουν απαρνηθεί το καλό στοιχείο του σπιτιού, το μικρό σαμιαμίδι!

Πληροφόρηση για δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου

www.akrasi.gr/forum

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΔΗΣ (ΓΕΚ)
1875-1953**

+ του Γιάννη Γεωργ. Κοντέλλη

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ - ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ (Μυτιλήνη 1994)

(συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Η παρούσα εργασία παρουσιάζει κάποιο χάσμα αναγκαστικά για την περίοδο 1/4/29-30/6/30 γιατί δεν υπάρχει η εφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ» στη Δημόσια Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης γι' αυτό το διάστημα, από την οποία αντλούμε πάρα πολλές πληροφορίες. Στις 30/3/29 διευθυντής εξακολουθεί να είναι ο Στρατής Παπανικόλας. Την 1/7/1930 διευθυντής είναι ο Γεώργιος Εμμ. Καλδής (ΓΕΚ). Η εφημερίδα έχει υπότιτλο «Καθημερινή πολιτική Εφημερίς (Μετοχική)». Μέχρι τις γερουσιαστικές εκλογές ο Ε.Α. επί σειράν ετών, όπως προείπαμε, υπεστήριζε σθεναρά τον Γ. Παπανδρέου και ως Νομάρχη και ως Γεν. Διοικητή και ως βουλευτή. Κυριολεκτικά αναδείχθηκε μέσα από τις στήλες του Ε.Α. Από εδώ και πέρα όμως τα πράγματα αλλάζουν για πάντα. Ο Γ. Παπανδρέου θα υποστηρίζεται συνεχώς με πάθος από την τοπική εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ».

Έτσι οι δυο εφημερίδες έρχονται σε αντίθεση. Η αντίθεση αυτή κινείται μέσα στα όρια του επιτρεπού αλλά δεν παύει να είναι παράδοξη, γιατί και οι δυο εφημερίδες είναι του κόμματος των Φιλελευθέρων. Ο Ε.Α. αγωνίζεται από μειονεκτική θέση γιατί πρέπει αφενός να προβάλλει το κόμμα των Φιλελευθέρων, αφετέρου να καυτηριάζει τον Γ. Παπανδρέου, ο οποίος είχε εξελιχθεί σε εξέχον στέλεχος του ίδιου κόμματος.

Με την εφημερίδα όμως που θα συγκρουσθεί οξύτατα ο Ε.Α. και προσωπικά ο ΓΕΚ είναι ο «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», ο οποίος είχε συντάκτες τους καλύτερους της Μυτιλήνης. Τον Στρατή Μυριβήλη και τον Θείελη Λευκία. Αυτή την εποχή (1931) ξέσπασε το μεγαλύτερο στη Λέσβο πολιτικό σκάνδαλο «Καραπαναγιώτης», το οποίο έλαβε πανελλήνια διάσταση. Ο Βύρων Καραπαναγιώτης, βουλευτής Λέσβου των Φιλελευθέρων και υπουργός Εσωτερικών κατηγορήθηκε για σκάνδαλο (ότι ευνόησε συγγενή του) στην οδοποιία Μυτιλήνη – Άντισα – Ερεσόσ. Ο Δ. που απηχεί τις προσωπικές απόψεις του Γ. Παπανδρέου επιτίθεται κατά του υπουργού Β. Καραπαναγιώτη αλλά και κατά της εφημερίδας Ε.Α., η οποία απαντά με κύριο

άρθρο και άλλα σχόλια (17/5/1931). Οξεία επίσημη επίθεση κατά του Β. Καραπαναγιώτη κάνει και η εφημερίδα Τ. Ο Β. Καραπαναγιώτης υποβάλλει την παραίτησή του στον πρωθυπουργό Βενιζέλο. Την υπεράσπιση του Καραπαναγιώτη αναλαμβάνει ο Ε.Α. και προσωπικά ο ΓΕΚ, ο οποίος πιστεύοντας στην αθωότητα του τ. υπουργού, τον υπερασπίστηκε με πάθος. Πραγματικά στο τέλος ο Β. Καραπαναγιώτης ΔΙΚΑΙΩΘΗΚΕ. Όπως προαναφέραμε ο Ε.Α. συγκρούστηκε οξύτατα με τον «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ». Ο Τ. με άρθρα του (24/1, 27/1, 28/1, 29/1, 30/1 και 3/2/1931) επιτίθεται σφοδρά κατά του Ε.Α. και προπαντός κατά του ΓΕΚ. Ο Μυριβήλης με όλη τη δύναμη της πέννας του, καθώς και ο Λευκίας συκοφαντούν και υβρίζουν προσωπικά το ΓΕΚ (τον ονομάζουν μεταξύ άλλων καρβουνέμπορο επειδή... τα αδέρφια του ασκούσαν και αυτό το επάγγελμα). Ο ίδιος αντιπαρέρχεται τις ύβρεις και συκοφαντίες με αποδείξεις και επιχειρήματα. Δεν κατέρχεται στο επίπεδο των υβριστών και τους αφοπλίζει απαντώντας τους ότι ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ, ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΣΤΡΕΜΜΑ ΓΗΣ. Και πραγματικά έτσι ήταν. Πέθανε χωρίς να αφήσει στα παιδιά του ούτε ένα σπιτάκι, ούτε ένα μέτρο γης, ούτε κανένα άλλο περιουσιακό στοιχείο, παρά μονάχα την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ του. Ο χρόνος όμως αλλάζει τους ανθρώπους. Τι άλλο να υποθέσουμε; Ο Μυριβήλης ξαναγίνεται συνεργάτης του Ε.Α. στο τέλος του 1932. Ένας άλλος πρωτοεμφανιζόμενος συνεργάτης του Ε.Α., ο οποίος θα παίξει μελλοντικά σπουδαίο πανελλήνιο ρόλο στην πολιτική μας κονίστρα και θα φθάσει να είναι αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης είναι ο Ηλίας Ηλιού, ο οποίος θα γίνει και γαμπρός του ΓΕΚ. Θα παντρευτεί την κόρη του Ελευθερία. Αλλά γι' αυτά γράφουμε αλλού. Τον Απρίλη του 1932 πήρε μεγάλες διαστάσεις στη μικρή κοινωνία της Μυτιλήνης το εξής ενδοκαθηγητικό γεγονός. Ο λαμπρός φιλόλογος Βασ. Αρχοντίδης, γνήσιο δημοκρατικό και φιλοπρόοδο στοιχείο της Μυτιλήνης έδωσε σε μαθητές του να διαβάσουν ένα βιβλίο, τη

Βικτώρια, του Νορβηγού μυθιστοριογράφου Κνουτ Χάμσουν. Αυτό έγινε αφορμή ο επίσης φιλόλογος και ιστορικός συγγραφέας Παν. Σαμάρας μαζί με τον θεολόγο καθηγητή Σταματάκη (και οι τρεις υπηρετούσαν σε Γυμνάσια της πόλης Μυτιλήνης) να κατηγορήσουν τον Αρχοντίδη ότι αυτό ήταν αντιπαιδαγωγικό, ανήθικο κλπ. Ο ΓΕΚ πάντοτε υπερασπιστής των αδικουμένων, παίρνει θέση (όπως και ο Τ.) υπέρ των απόψεων του Αρχοντίδη. (Τις απόψεις των Σαμάρα – Σταματάκη, τις υποστηρίζει ο Δ.). Στην αντιπαράθεση αυτή παίρνουν μέρος και μαθητές οι οποίοι αποβάλλονται και πολλοί γονείς διαμαρτυρούμενοι. (Περισσότερα για το θέμα αυτό βλ. Παντελή Αργύρη «Παιδαγωγικές Καινοτομίες στη Μυτιλήνη του Μεσοπολέμου». Η υπόθεση της Βικτώριας. Λεσβιακά, τ.ΙΓ, Μυτιλήνη 1991, σελ. 20-34).

Ως διευθυντής της εφημερίδας, ο ΓΕΚ παρακολουθεί όλη την κίνηση της Μυτιλήνης, πολιτική, κοινωνική, εκκλησιαστική κλπ. Οι πλέον αξιόλογες εφημερίδες «ΣΑΛΠΙΓΞ», «ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ» και

«ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» προς τον ΓΕΚ κατευθύνουν τους ελέγχους τους, αλλά και αυτού τη γνώμη υπολογίζουν ιδιαίτερα. Με λίγα λόγια αυτός και η εφημερίδα του είναι από τους σπουδαιότερους παράγοντες της πολιτικής και κοινωνικής ζωής του τόπου.

Τα καθημερινά άρθρα του και οι αγώνες του, για την οικονομική πρόοδο του νησιού, για την τιμή του λαδιού και γενικά για τις τιμές των προϊόντων, για τη δίκαια φορολογία, για την αγροφυλακή, για την κοινωνική δικαιοσύνη, για τους πρόσφυγες, για τους λιμένες, για την οδοποιία, για τη μοναστηριακή περιουσία κλπ. τον αναδείχνουν σε κορυφαίο δημοσιογράφο και πολιτικό.

Δύο έμφυτα χαρίσματα διέθετε ο ΓΕΚ. Τον άριστο χειρισμό του γραπτού και προφορικού λόγου. Αξιοποίησε και τα δύο. Το ένα στη δημοσιογραφία και το άλλο στη Βουλή. Λίγοι πολιτικοί στην πολιτική ιστορία του τόπου συνδύαζαν και τα δύο. Δεν γνωρίζω άλλο Λέσβιο βουλευτή που να έκανε τέτοιες και τόσες παραστάσεις στη Βουλή, όπως θα δούμε.

(συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

**Απονομή Βραβείου (Αργυρό Μετάλλιο)
στο ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΟ Συνεταιρισμό ΑΚΡΑΣΙΟΥ**

Αργυρό μετάλλιο απέσπασε ο Αγροτικός Ελαιουργικός Συνεταιρισμός Ακρασίου στο διεθνή διαγωνισμό ελαιολάδου που διεξήχθη στην Αθήνα στις 11-13 Ιουνίου 2020. Ο Συν/σμός συμμετείχε με φιάλη των 500ml και με ετικέτα ονομασίας "alfa plus". Στο διαγωνισμό extra παρθένου ελαιολάδου, Athena international olive oil competition 2020, συμμετείχαν ελαιόλαδα από όλα τα μέρη του κόσμου βορείου και νοτίου ημισφαιρίου. Πέρα της βράβευσης, ιδιαίτερα σημασία έχει το γεγονός ότι ο Συν/σμός Ακρασίου, είναι ένας εκ των τριών Συνεταιριστικών μονάδων που βραβεύτηκαν πανελλαδικά.

Πρόσφυγες και Μετανάστες: Μύθοι και πραγματικότητα

του Χρήστου Α. Κουτλή

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα “*Τα ΝΕΑ της Λέσβου*” 26/2/20)

Εξηγούμε εξ αρχής: Προκαλεί απ’ τη μια ψυχικό πόνο και αγανάκτηση το γεγονός του ξεριζωμού από τις γενεαίρες τους εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, θύματα των αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων των ισχυρών της γης και απ’ την άλλη αδυνατό να κλείσω τα μάτια απέναντι σε μια κατάσταση που υπονομεύει τα θεμέλια του ίδιου του Ελληνισμού. Και συνεχίζω:

Η κατάσταση στον τόπο μας και όχι μόνο, καθώς γίνεται αντιληπτό από όλους, σχετικά με τους πρόσφυγες και τους λαθρομετανάστες, γίνεται ολοένα και δυσκολότερη και κάποιες φορές ανεξέλεγκτη έως επικίνδυνη. Δεδομένων των αρνητικών εξελίξεων και της συνεχούς αυξανόμενης έντασης με την γείτονα χώρα, με την οποία ελάχιστη απόσταση μας χωρίζει, σε περίπτωση σύρραξης, που κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει, απεναντίας μάλιστα, έχουν σκεφτεί οι ασκούντες την εξουσία τι θα ακολουθήσει, ποια μπορεί να είναι η στάση, η συμπεριφορά και η αντίδραση όλου αυτού του πλήθους που ως άλλα θύματα έχουν εγκλωβιστεί σε τούτο εδώ το νησί, όπως και σε άλλα που εντάσσονται μέσα στην ίδια παραμεθόρια ακριτική ζώνη, όταν οι συνθήκες επιβίωσής τους επιδεινωθούν έτι περισσότερο ή πάρουν άλλες διαστάσεις;

Σήμερα η Λέσβος αριθμεί περίπου 85.000 άτομα και ο αριθμός των διαμενόντων στις διάφορες δομές ή ενοικιαζόμενους χώρους, φθάνει τις 27.000 περίπου. Δηλαδή, τα εν λόγω άτομα ξεπερνούν το 30% του Λεσβιακού πληθυσμού(Πού είναι το 1% όπως προεκλογικά διατυμπανιζόταν;).

Με βάση τα παραπάνω με ποια λογική, με ποια ισονομία και ισοπολιτεία το ακριτικό νησί της Λέσβου, το οποίο ως γνωστό έχει σηκώσει και πληρώσει σημαντικό τίμημα από οποιαδήποτε άλλη περιοχή της Ελλάδας, να υποχρεούται να

υποδέχεται και να φιλοξενεί τόσο μεγάλο αριθμό προσφύγων και λαθρομεταναστών; Υπάρχει, μήπως, άλλη περιοχή της χώρας που να φιλοξενεί τόσο μεγάλο αριθμό;

Κανονικά, για λόγους καθαρά και μόνο εθνικούς, δεν θα ’πρεπε, στα απέναντι από τα μικρασιατικά παράλια νησιά, να παραμένει αν όχι μηδενικός, τουλάχιστον ο μικρότερος αριθμός σε σχέση με τα υπόλοιπα διαμερίσματα της χώρας; Από την άλλη έχει το δικαίωμα, έτσι εχόντων των πραγμάτων, η ασκούσα την εξουσία κυβέρνηση μονομερώς να αποφασίζει και μάλιστα με επίταξη τη δημιουργία νέων επιπλέον δομών στις ήδη υπάρχουσες στα ακριτικά νησιά του Αιγαίου που κυριολεκτικά ασφυκτιούν;

Μήπως όλο το προηγούμενο διάστημα, έχουν σταματήσει οι ροές, μήπως δεν αυξάνονται συνεχώς, δεν έχουν πολλαπλασιαστεί οι παρανόμως εισερχόμενοι στα ακριτικά νησιά από τα απέναντι παράλια;

Μήπως, μέχρι σήμερα, έχει εμποδιστεί από τους άνδρες του λιμενικού σώματος έστω και ένα πλεούμενο, που μπαίνει στα Ελληνικά χωρικά ύδατα, ξεκινώντας από τα απέναντι παράλια φορτωμένο με πρόσφυγες και μετανάστες παρανόμως εισερχόμενους και δεν το γνωρίζουμε; Μήπως στην πράξη μέχρι σήμερα “τα σημάδια” δείχνουν ότι έχει ανατραπεί ή ότι το επόμενο διάστημα θα ανατραπεί το όλο σκηνικό των ροών;

Ύστερα από όλα αυτά περιμένει ο κ Μηταράκης ότι μπορεί να γίνεται πιστευτός; Με λόγια και μόνον λόγια πλέον κανείς δεν πείθεται. Με λόγια όπως λέγεται, χτίζεις ανάγεια και κατώγεια. Θα γίνει πιστευτός μόνο όταν κάνει πράξη αυτά που πομπωδώς σε κάθε του εμφάνιση διατυμπανίζει και συνοψίζονται στη λέξη αποσυμφόρηση, αλλά αποσυμφόρηση δεν γίνεται. Η Λέσβος δεν θα αρνηθεί να κρατήσει το αναλογούν σ’ αυτή ποσοστό από τους παρανόμως εισερχόμενους στο Ελλαδικό έδαφος. Το να υπάρχει σήμερα στη Λέσβο τόσος

μεγάλος αριθμός και τόσο μεγάλο ποσοστό σε σχέση με τον πληθυσμό της και σε σχέση με τα ποσοστά άλλων περιοχών της χώρας και από πάνω να προβάλλονται από τον κ. Μηταράκη, ως η λύση του προβλήματος, οι φινιρισμένες νέες “κλειστές” δομές, προκειμένου αυτές να λειτουργήσουν ως δόλωμα, απέναντι στις καθολικές σχεδόν αντιστάσεις των νησιωτών(οι οποίοι βλέπουν την πραγματικότητα και διαισθάνονται τις καταστρεπτικές κοινωνικοοικονομικές συνέπειες για τον τόπο τους όσο συνεχίζεται αυτή η κατάσταση), αυτό αναμφίβολα αποτελεί πράξη που ξεπερνά τα όρια της στοιχειώδους λογικής, της σοβαρότητας, της αντικειμενικότητας και της ισονομίας.

Με απλά λόγια στήσιμο νέας δομής χωρίς να προηγηθεί αποσυμφόρηση στην ουσία συνιστά έκφραση εμπαιγμού και πράξη ανιστόρητη. Ας σημειωθεί ότι το πλαίσιο που διέπει την εισδοχή των παράτυπων μεταναστών από τη Τουρκία στα νησιά δεν αποτελεί “συμφωνία”, παρά “κοινή δήλωση” Ε.Ε.-Τουρκίας και ως εκ τούτου δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα ή νομική ισχύ σύμφωνα με έγκριτους νομικούς κύκλους. Επίσης το κλείσιμο των βόρειων συνόρων για πρόσφυγες και μετανάστες αποτελεί κοινή απόφαση της Ε.Ε. και όχι αποτέλεσμα μονομερών ενεργειών των χωρών.

Εν κατακλείδι, αν η κυβέρνηση ήθελε πραγματικά να μην αποτελεί η χώρα ξέφραγο αμπέλι και να σταματήσει επιτέλους η είσοδος όλων των παρανόμως εισερχομένων θα μπορούσε προ πολλού να το είχε κάνει. Όπως η στεριά έτσι και οι θάλασσες έχουν σύνορα. Δυστυχώς μέχρι σήμερα ο ρόλος του λιμενικού περιορίζεται στο να παρέχει προστατευτικές και μόνο υπηρεσίες σε περιπτώσεις ατυχημάτων. Αυτή είναι η πραγματικότητα και μάλιστα κατά ομολογία των ίδιων των ανθρώπων του λιμενικού σώματος.

Από τα παραπάνω αναφερθέντα γίνεται άμεσα αντιληπτό ότι όταν από τη μια, από τα ανατολικά, αφήνεις αφύλαχτη, ανοιχτή την πόρτα και από τα βόρεια την κλείνεις, εκ των πραγμάτων προκαλείται εγκλωβισμός. Αυτό άραγε αποτελεί τυχαίο γεγονός. Ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του. Και για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, οι ροές δεν ξεκίνησαν επειδή η Συρία βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση. Και παλιότερα είχαμε συρράξεις στην

ευρύτερη περιοχή (Ιράκ, Ιράν, Αφγανιστάν κ.α.). Τότες γιατί δεν είχαμε παρόμοια φαινόμενα; Τώρα γιατί μεγάλος αριθμός έρχεται ακόμα και από την μακρινή Αφρικανική Ήπειρο; Γιατί, σχετικά πρόσφατα, ο όρος “λαθρομετανάστης” απόκτησε σε κάποιο βαθμό απαγορευτικό χαρακτήρα; Γιατί τόσα χρόνια οι λεγόμενες Μ.Κ.Ο. λειτουργούσαν ή και λειτουργούν ακόμα εντελώς ανεξέλεγκτα;

Για όλα τα παραπάνω ‘γιατί’, η απάντηση είναι μία και νομίζω, λίγο ως πολύ, την αντιλαμβάνεται ο καθένας, αφού γι αυτά κατά καιρούς πολλά έχουν δει το φως της δημοσιότητας. Άλλωστε τίποτα στον κόσμο δεν συμβαίνει τυχαία. Έτσι και εδώ, το όλο σκηνικό αποβλέπει και υπηρετεί τα σχέδια της λεγόμενης νέας τάξης πραγμάτων.

Η παγκοσμιοποίηση πέραν των άλλων απαιτεί και το φυλετικό ανακάτεμα των λαών. Για να γίνει αυτό χρειάζεται όλοι μας να προετοιμαστούμε, να ενστερνιστούμε, και να εθιστούμε με την ιδέα ότι “οι μεταναστευτικές ροές είναι αναπόφευκτες, οι μετανάστες ήρθαν για να μείνουν, δεν γίνεται διαφορετικά και άλλα τέτοια κουφά.” Αυτό θυμίζει αντίστοιχους εθισμούς-ασπασμούς της εποχής υπογραφής των “μνημονίων,” όπου εφημερίδες και ΜΜΕ καθημερινά σχεδόν μας πρόβαλαν τα σλόγκαν “δεν υπάρχει άλλος δρόμος πλην των μνημονίων, το χρέος της χώρας είναι βιώσιμο, μαζί τα φάγαμε και άλλα τέτοια.” Τελικά με τον τρόπο αυτό, το μήνυμα που έπρεπε να περάσει στα ευρέα στρώματα του πληθυσμού όντως πέρασε. Πείστηκε, δυστυχώς, η Ελληνική κοινωνία ότι πραγματικά η ίδια φέρει ευθύνη για τον εκτροχιασμό των οικονομικών και όχι μόνον πραγμάτων στη χώρα μας. Κατ’ αυτόν τον τρόπο και πολύ έντεχνα θα έλεγε κανείς ο λαός μαζεύτηκε, λούφαξε και έτσι παραμένει μέχρι σήμερα.

Και για να κλείσω: Φαίνεται ότι την Ελλάδα τελικά την αγαπά ο θεός. Τούτη εδώ η γη ποτίστηκε με το αίμα χιλιάδων μαρτύρων που θυσιάσαν τη ζωή τους υπέρ των ιερών και οσίων της φυλής. Απ’ εδώ μεταλαμπαδεύτηκαν οι αξίες του πολιτισμού σ’ όλη την ανθρωπότητα. Επομένως, ας αισιοδοξούμε, κάποτε θα ξεκαθαρίσει η ήρα απ’ το σιτάρι, κάποτε νους και καρδιά θα ξεμπλοκάρουν και τότε ασφαλώς θα ανατείλουν καλύτερες και πιο ηλιόλουστες μέρες.

www.akrasi.gr/forum

☛ Τα θερμα μας συλλυπητήρια

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο (12/12/19) του **ΑΝΔΡΕΑ ΧΑΤΖΗΔΙΑΜΑΝΤΗ**. Η εξοδία ακολουθία θα τελέστηκε ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 14/12/19 στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στην Κερατέα Αττικής. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Στη μνήμη του ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. Αιωνία του η μνήμη. Το ΔΣ του Συλλογού μας.

☛ Πανελλήνιες επιτυχίες των παιδιών του χωριού μας

Σας ενημερώνουμε ότι εκτος από τα παιδιά του χωριού μας που έχουν γραφεί στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, έχουν περάσει σε ΑΕΙ, άλλα δύο Ακрасιωτόπουλα: Ο **Βασίλης Γεωργόπουλος** (εγγόνι του Ευσταθίου και της **Μαρίας Κοντού** και γιος της **Ειρήνης**) στο **Φυσικό Αθηνών** και ο **Δημήτρης Χατζηγηγορίου** (εγγόνι του Ευσταθίου και της **Μαρίας Κοντού** και γιος της **Μεταξίας**) στο **Εμπορικό Ναυτικό**. Ο Σύλλογος μας τους ευχεται καλες σπουδες και παντα να πετυχαίνουν τους στόχους τους.

Το ΔΣ του Συλλογού

☛ Κοπή Βασιλοπιτας ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ στο ΑΚΡΑΣΙ

Μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας και τον πρωτο Αγιασμο των υδάτων, η Προεδρος

του χωριού μας **Πέμη Καρπέλλη** έκοψε την **Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα της Κοινότητας ΑΚΡΑΣΙΟΥ** μέσα στην εκκλησία. Μετά ολοι οι παραβρισκόμενοι κεράστηκαν από την Προεδρο του χωριου διαφορά εδέσματα, γλυκά. Και του χρόνου με υγεία.

☛ Τα θερμα μας συλλυπητήρια

Βρισκόμαστε στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσουμε το θάνατο του **ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΤΖΑΡΑ** (συζυγο της **Φώνης Κουντουρή** και γαμπρό της **Μυρσίνης Αποστολέλλη** – **Κουντουρή**, την όποια και αυτή χάσαμε μέσα στο 2019). Η εξοδία ακολουθία τελεστηκε ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 18/1/20 και ωρα 10.00 πμ στον Ιερό Ναό Παναγίας Χρυσομαλλούσας, στη Μυτιλήνη. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην **σύζυγο του Φώνη**, στην **υπόλοιπη οικογένεια** και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Στη μνήμη του η οικογένεια μου προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. Αιωνία του η μνήμη. Γεωργιος Ξενοφ. Βερβέρης.

☛ Βασιλοπιτα Συλλογού ΑΚΡΑΣΙΟΥ στην Αθήνα «Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ»

Πραγματοποιήθηκε 26/1/22 με επιτυχία η εκδήλωση **κοπής πίτας του Συλλογού των Απανταχού Ακрасιωτών «Ο Πλάτανος»**, στο ξενοδοχείο **EMMANTINA** στη Γλυφάδα. Ο χώρος γέμισε από Ακрасιώτες μικρούς και μεγάλους, που με την καλοσύνη και την καλή τους διάθεση, έκαναν αυτή τη συνάντηση άλλη μια

όμορφη στιγμή να θυμόμαστε με αγάπη. **Ο τυχερός της βασιλόπιτας για φέτος είναι ο Παναγιώτης Καραχοτζίτης**, έπειτα από κλήρωση λαχειοφόρου. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε από καρδιάς όλους εσάς που παρευρέθηκα στην εκδήλωση και ευχόμαστε να σας δούμε και στις επόμενες διοργανώσεις του συλλογού μας. **Ευχαριστούμε επίσης τον πάτερ Γαβριήλ που μας τίμησε με την παρουσία του και ευλόγησε τη βασιλόπιτα και τέλος, την οικογένεια Καλδή** για την παραχώρηση της αίθουσας του ξενοδοχείου και το κέρασμα που πρόσφεραν σε όλους τους προσκεκλημένους. **Να έχετε μια καλή και δημιουργική χρονιά!**

Το Δ.Σ. του Συλλογού «Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ»

☛ **Ξεκινά το κτίσιμο στο πρώτο κοκκινό σπίτι στο Ακράσι Λέσβου** Στο Ακράσι Λέσβου μετά από το **ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ ΣΕΙΣΜΟ** του 2017 και στο χωριό μας είχαμε 5 σπίτια υπο κατεδάφιση και 90 κίτρινα –επισκευάσιμα **Μετά από 3 περίπου χρονια ξεκινά να κτίζεται το πρώτο σπίτι που ειχε κατεδαφιστεί στην Λέσβο το 2017 τον Οκτωβριο**. Μετά την τελετή του αγιασμού από τον πατερ Παναγιώτη τοποθετείται αγίασμα στις 4 γωνιές του υπο κατασκευή σπιτιου και τοποθετηθηκε η **Θεμέλιος Λίθος**. Ακολούθησαν τα πρωτα μεπατά. **Καλό ξεκίνημα λοιπον.**

☛ Τα θερμα μας συλλυπητήρια

Ο τοπικος Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο του **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΟΥΡΤΕΛΗ**, ετων **58**. Η εξοδία ακολουθία τελέστηκε στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Ακρασίου. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην **οικογένεια** και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Στη μνήμη του ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας

Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. **Αιωνία του η μνήμη**. Το ΔΣ του Συλλογού μας

☛ **Γιορτή 25ης Μαρτίου στο Ακράσι Λέσβου**. Χωρίς επισημότητες και κοσμο φετος γιορτάστηκε η 25 Μαρτίου στο χωριό μας το Ακράσι με την Προεδρο του χωριου μας να καταθετει στεφάνι για τον αγώνα των προγονων μας για την απελευθέρωση της χώρας μας από τους Τούρκους. **Και του χρονου αλλά με κόσμο και καλύτερες μερες.**

☛ Χειροποίητες μάσκες για τα νοσοκομεία

Στην εκπομπή «MEGA Σαββατοκύριακο» μίλησε η ψυχολόγος, **Παναγιώτα Νικητάκου** **καταγωγή από το Ακράσι Λέσβου**, η οποία έκανε το **χόμπυ** της **επάγγελμα** και πλέον **ράβει μάσκες για το Τζάνειο**. «**Η αλληλεγγύη είναι πολύ σπουδαίο πράγμα και την αλληλεγγύη τη διδάσκουμε στα παιδιά μας**», τόνισε η κυρία Νικητάκου και πρόσθεσε πως «**τις δύσκολες στιγμές είναι καλό να μην τα περιμένουμε όλα από το κράτος, αλλά να παίρνουμε**

και πρωτοβουλίες». Η ίδια προσπαθεί να ανακυκλώνει ό,τι βλέπει, επαναχρησιμοποιώντας τα. Γνωρίζοντας από το γιο της, ο οποίος εργάζεται στο νοσοκομείο, ότι υπάρχει έλλειψη σε μάσκες, πήρε την απόφαση να ράψει τις δικές της μάσκες έτσι ώστε να προστατεύσει τόσο το παιδί της όσο και τους γύρω της. «Είναι σημαντικό να μη χάνουμε το κουράγιο μας και να χαμογελάμε», κατέληξε.

☛ **Ακρασιώτες σε θέσεις κλειδιά, μπράβο Ανθή.** Οι Ακρασιώτες σε θέσεις κλειδιά και μαλιστα γυναίκες. Μια από αυτές είναι η **Ανθη Αθανασίου (κόρη της Μαρίας Ταμκαλή)** ως υπευθυνη ενημερωσης του ΙΕΚ ΑΛΦΑ PLUS οργάνωσε και πραγματοποίησε Τηλεκατάρτιση που αφορά γιατρούς λογιστές δικηγόρους μηχανικούς οικονομολόγους (ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 100 ΩΡΩΝ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΜΕ ΤΗΛΕΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ)

☛ **Λάμπρυνόν μου...την στολήν της ψυχής**
Αυτό το Πάσχα θα είναι διαφορετικό από τα άλλα. **Διαφορετική είναι και η Κυριακή των Βαΐων του 2020,η οποία γιορτάστηκε υπό τη σκιά της καραντίνας στην οποία οδήγησε ο κορωνοϊός.** Κατά τη φετινή Κυριακή των Βαΐων, και στο Ακράσι γιορτάσαν με τον τρόπο τους. Στόλισαν την εξωπορτα της εκκλησίας μας με ένα μεγάλο στεφανί από λουλουδια και από κατω την εικονα του Νυμφίου. **Μπράβο στις εναπομειναντες Ακρασιωτισες στο χωριο μας, του χρονου μεσα στην εκκλησία μας.**

☛ **Τα θερμα μας συλλυπητήρια**
Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου

Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο (14/4/20) του **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓ. ΞΕΝΙΤΕΛΛΗ, ετών 79.** Η εξόδιος ακολουθία θα τελέστηκε την Μ ΠΕΜΠΤΗ 16/4/20 στον Ιερο Ναό του Αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου στην Μυτιληνη. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς του εκλιπόντος. Στη μνήμη του ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου.

Αιωνία του η μνήμη. Το ΔΣ του Συλλογου μας

☛ **Τα θερμα μας συλλυπητήρια**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο της **ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΚΑΛΛΗ, ετών 92.** Η εξόδιος ακολουθία τελεστηκε το Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ 18/4/20 στον Ιερο Ναό της Αναστάσεως του Κυρίου στην Θεσσαλονίκη. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς της εκλιπούσης. Στη μνήμη της ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. **Αιωνία της η μνήμη.** Το ΔΣ του Συλλογου μας.

☛ **Τα θερμα μας συλλυπητήρια**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο (15/4/20) του **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ (συζυγος της Ειρήνης Παν. Παλαιολόγου), ετών 74.** Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην σύζυγο, τον γιο και τους λοιπούς συγγενείς του εκλιπόντος. Στη μνήμη του ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. **Αιωνία του η μνήμη.**

Το ΔΣ του Συλλογου μας

☛ **Τα θερμα μας συλλυπητήρια**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο (29/4/20) του **ΙΩΑΝΝΗ ΛΑΣΚΑΡΗ του ΚΑΜΑΤΕΡΟΥ, ετών 90.** Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στους συγγενείς του εκλιπόντος. **Αιωνία του η μνήμη.**

Το ΔΣ του Συλλογου μας

☛ **Τα θερμα μας συλλυπητήρια**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου βρίσκεται στην δυσάρεστη θέση να σας πληροφορήσει το θάνατο της **ΜΑΥΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΗ ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ, ετών 90.** Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Ιερο Ναό Αγίας Παρασκευής Ακρασίου. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους συγγενείς της εκλιπούσης. Στη μνήμη της ο Σύλλογος μας προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου. **Αιωνία της η μνήμη.** Το ΔΣ του Συλλογου μας

☛ **Στον Δήμαρχο για τον δρόμο της Δρότας**
Την Τρίτη 23/6/20 σε συνάντηση που ειχε η Πρόεδρος του χωριου μας Πέμη Καρπέλλη μαζί με αρκετους Ακρασιώτες και Δρωτιανους κουβεντιαστηκε μαζί του το υπολοιπο του δρόμου Ακράσι – Δρότας. Του υποβληθηκαν 2 μελετες του Πολιτικού Μηχανικού κ. ΚΑΚΕ Γεωργίου για δυο κομματια του δρόμου και συγκεκριμενα: 1) την ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΗ ενός χλιομέτρου περίπου από το σημείο που σταμάτησε η ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΗ μεχρι τον οικισμό της ΜΕΣΑ ΔΡΩΤΑΣ. 2) και την ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΗ ενός χλιομέτρου περίπου από το Νεκροταφείο Ακρασίου μέχρι την Περα Πλάτη (Φαρμα Ελαφίων) Χρηματα (300.000) για την υλοποιηση του εργου

αυτου εχουν μεταβιβασει στο Δήμο Μυτιληνης από την Περιφέρεια Β. Αιγαίου. **Ο Δημαρχος μας υποσχεθηκε για μια ακομη φορα για την υλοποιηση και των 2 αυτών έργων και τον οποιο ευχαριστουμε. Εμεις από την δική μας πλευρα ευελπιστουμε στην ολοκλήρωση των παραπανω έργων το συντομότερο δυνατόν όπως επίσης και στην ολοκλήρωση του υπολοιπου τμήματος μέχρι το οικισμό της παραλίας ΔΡΩΤΑΣ.**

☛ **Εορτή των Αγίων Αποστόλων στο Ακράσι** Γιορτάστηκε και φέτος η Εορτή των Αγίων Αποστόλων στο Ακράσι στην ομώνυμη τοποθεσία

των Αγίων Αποστόλων. Φετος ειχε αρκετο κόσμο και μαλιστα Ακρασιώτες και φιλοι του Ακρασίου που ερχονταν στους Αγίους Αποστολους μετά από πολλα χρόνια. **Ευχαριστούμε τα κορίτσια (μέλη του Συλλόγου μας) για το ψήσιμο του καφέ και για το μοίρασμα των εδεσμάτων. Τα παραπανω ήταν προσφορά του Πολιτιστικου μας Συλλογου.** Επίσης στο τέλος της λειτουργίας έγινε η καθιερωμένη αρτοκλασία και το μοίρασμα του άρτου σε όλο το εκκλησίασμα.

Χρόνια πολλά στους εορτάζοντες.

☛ **Εορτή των Αγίων Αναργύρων στο Ακράσι Λέσβου** Γιορτάστηκε την πρωτη του μηνια Ιουλίου 2020 και στο χωριό μας το Ακράσιν η εορτή των

Αγίων Αναργύρων στο ομώνυμο εξωκλήσι λίγο έξω από το χωριό μας. Οι Άγιοι Ανάργυροι ήταν χριστιανοί ιατροί που προσέφεραν χωρίς αμοιβή τις υπηρεσίες τους. Θεράπευαν τις ασθένειες των ανθρώπων, και ιδιαίτερα των φτωχών, χωρίς να παίρνουν χρήματα, γι' αυτό και ονομάστηκαν Ανάργυροι. **Ευχομαστε να μας δίνουν πάντα υγεία σωματική και ιδιαίτερα ψυχική και πνευματική, ιδιαίτερα στις σημερινές ημέρες μεγάλης κρισης που περνάμε.**

Χρόνια πολλά στους εορτάζοντες.

Γαϊδουρινά χεράματα

του Στρατή Αναστασέλλη

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΖΕ κι η Καλαθού τυλίχτηκε σαν κοπελιά τ' ασπρογάλαζο τσεμπέρι της αυγής. Τ' αγέρι, σαν αόρατο χέρι απαλοχάιδευε τους πρίνους πούριξαν καινούργια φυλλαράκια σα μελόχρωμες χάντρες. Ρουμπίνια είχε σκορπισμένα πάνω στα χορτάρια τ' αγιάζι.

Λίγο λίγο, απ' τις κορφές της Καλαθούς, κύλησε το φως στα χαμηλώματα, σαν πηχτό άγριο μέλι καθώς ο ήλιος αναηλόωνε πηδηχτός και ξάνοιγε τα μουντά χρώματα. Απ' τις λαγκαδιές ανέβαινε το γλυκολάλημα των αηδονιών με την ανατριχίλα της γης, που λες ξέφευγε απ' τα σπλάχνα της. Λογίω λογίων ζουζούνια χαρχάλευαν μες στις πρασινάδες, κι ένας βουητός καπλάντιζε την άπλα της γης που χαιδολογιόταν μες στη γλυκιά ανασαμιά της άνοιξης.

Όσο η μέρα ζέσταινε, ο βουητός ανέβαινε στα μεσουράνα σα δοξολόγημα από ζωντανά, δεντρικά κι απ' τους αρμούς της γης, που γεννοβολούσε το πράσινο θάμα, την άνοιξη.

Σε μια πλαγιά της Καλαθούς βοσκούσε ένας γερο-γαϊδαρος κοκαλιάρης, καταπληγμένος. Κάθε τόσο φρούμαζε μ' ένα ρουθούνισμα κι ύστερα έσκυβε πάλι να τσιμπολογήσει. Οι ρίγανες του φραίναν την καρδιά κι όπου τις λάχαινε τις μασούσε δεματιαστές. Έκανε γούστο την αψιά μυρουδιά τους κι όσο να το καλοκαταλάβει τούρθε μια γλυκιά ζαλάδα σα μεθύσι. Ανασήκωσε το κεφάλι, άνοιξε τα ρουθούνια ν' ανασάνει τον καθάριον αγέρα μα κι αυτός, με τις μυρουδιές του, λιποθυμιά τούφερνε. Κάποια στιγμή ένωσε τη ραχοκοκαλιά του νάρχεται στον τόπο της, τα ποδάρια του να πατάνε σίγουρα στο χώμα, και τον συνεπήρε σύγκρυο, ένα μυρμήδισμα σ' όλο του το κορμί. Παραξενεύτηκε με την άξαφνη τούτη ευφορία και βάλθηκε να στοχάζεται, μ' απορημένο βλέμμα, ολόγυρα σαν αφιονισμένος να δει μαθές τι και ποιος έκανε το θάμα τούτο. Παντού λουλούδια, χιλιολογίτικα σε χρώματα και θρασεμένες πρασινάδες. Κούνησε το κεφάλι κι έπεσε για τα καλά σε βαθιά συλλογή.

Περάσανε απ' το μυαλό του κατοπεσινές δουλειές που σκάρωνε κάθε άνοιξη. Θυμήθηκε την αξιοσύνη, τη λεβεντιά του και καταστάλαξε στα

χάλια που κατάντησε, τα γηραιά. Ανασήκωσε τα χείλια του και χαμογέλασε πικραμένα. Ένα παράπονο τον έπνιγε και ξεροκατάπινε τη λαχτάρα του να κρατήσει τούτη η δύναμη, το σφρίγος που τρύπωνσαν μες στο σκαρί του αναπάντεχα. Ήξερε πως ο αγκρισμός τούτος θα χαθεί σαν τ' όνειρο σε λίγο κι η καρδιά του ράγισε.

Μην παίρνεις Μάη γάιδαρο
και τη Λαμπρή γυναίκα.

Ο γάιδαρος, όσο μανός και γέρος νάναι θ' αφροπετάξει το Μάη, θα νταβραντίσει. Κι η γυναίκα σε ξεγελάει με τα στολίδια της και τραβάς τον κανόνα της παντρειάς επί ζωής. Μιλάμε για τις γυναίκες τις πρωτινές, που μόνο τη Λαμπρή βάζανε τα καλά τους.

Σα χαμένος τώρα κοιτούσε τα πέρα βουνά, κι ως αναστέναζε γέμιζαν τα πνεμόνια του μυρωμένον αγέρα από κατολογίτικες μυρουδιές, που τον φλόμωναν. Ήθελε να κλάψει, να ξαλαφρώσει απ' την πίκρα που κατακάθισε στην καρδιά του, μα το μυαλό του ξεστράτισε να ξομπλιάζει βαθιές έννοιες. «Αραγες θα ξαναπασκάσω μαγιάτικο χορτάρι! Θάμαι ζωντανός ως του χρόνου! Σα ψέματα μου φαίνεται... Μα και με τα τόσα βάσανα, όσο και να σε ξυλοφορτώνουν, πάλι η ζωή έχει τη γλύκα της». Τον πήρε το παράπονο κι άνοιξε το στόμα του να φωνάξει τα όσα διαλογίζονταν. Μα καθώς άρχισε η λαλιά του γύρισε στο μοιρολόι, σ' ένα τραγούδι παραποινιάρικο, πικαρισμένο. Δεν ήταν γκάρισμα τούτο από κείνα που λένε γι' αγάπες και γαϊδαροσκανταλέματα, που ξεσηκώνουν τους γαϊδάρους και δε γίνονται ζάφτι. Κάθε ανασαμιά πούπαιρνε φούσκωναν τα παιδιά του κι ανοιγόκλειναν σα φουσαρμόνικα ζητιάνου που βγάζει νεκρικάτο σκοπό. Ράγιζε πέτρες το γκάρισμά του κι όπου ακούστηκε αναστάτωση και χαλασμό έφερε. Κήρυγμα σοφό το βρήκανε στη γλώσσα τους, γεμάτο γνώση κι αλήθεια. Χωρίς γλυκασμούς και ρητορικά τερτίπια έμπαινε στο καφτό νόημα που δίνει τη συνταγή της ευτυχίας στον ψεύτη τούτο γαϊδαρόκοσμο.

Η ζωή διαβαίνει κι όποιος τη ζει δίχως χαρά είναι πεθαμένος πριν γεννηθεί.

Μονογνωμίσανε θαρρείς όλοι και το πατήσανε στις φωνές. Αντιλαλήσαν τα φαράγγια κι οι πλαγιές γυρωτρόγυρα στην Καλαθού. Η φωνή του γέρου άνοιξε κύκλους σαν πέτρα που πέφτει σε πηχτά νερά, κι ως έφτασε κι ακούμπησε στα γύρω κορφοβούνια, γύρισε, πολύφωνη, βουερή, κλείνοντας τους κύκλους προς το κέντρο. Κι έβλεπε γαϊδάρους, πουλαράδες, κάθε ηλικίας, να πηδάνε τα πεζούλια φορτσαριστοί με μπροστινέλες τις αλαφιασμένες γαϊδούρες, που πάσχιζαν να ξεφύγουν το σίφουνα των αγκρισμάτων. Κοπαδιαστό τώρα το πλήθος έκλωσε την Καλαθού και με κοντοβόλτια καπλάντισε το πλάτωμα πούναι κάτου απ' την κορφή.

Εκεί δα είναι γαϊδαρότοπος γι' αυτό και οι παλιοί βγάλανε το τραγούδι:

**Όντας σι γέννα η μάνα σου
ούλα τα δέντρ' αθούσαν
τσι γοι γαδάρ πα σντ' Καλαθού
ούλου καβλουμαχούσαν.**

Δεν ξέρω οι ξενοτοπίτες οι γαϊδάροι τι συνθήειες έχουν. Οι χωριανοί μου, οι Αγιασώτες, πόχουν στο νησί και κάποιαν εκτίμηση, διαλέξανε τ' ομορφότερο βουνό, την Καλαθού, για τα παντρολογήματά τους. Είναι φάτσα στον Όλυμπο, το πέτρινο κωνικό βουνό που το ζώνουν δάση από καστανιές και πεύκα.

Όσπου να πεταλιδίσει το μάτι σου έπηξε ο τόπος από γαϊδάρους. Κοντουρίδες, μαλλιαροί καστανόχρωμοι, ξερακιανοί μαυρότριχοι σα δημοδιδάσκαλοι, σταχτήδες με πονηρά χαρακτηριστικά, όλα τα γαϊδαροσουσούμια. Ένας βουητός απ' το ποδοβολητό και τα γκαρίσματα καπλάντισε την Καλαθού, και το τι έγινε δε λογιέται. Τα πουλιά πήραν τ' ανάπλαγα, τα ζωντανά τρυπώσαν στις μονιές τους, ως και τα ζουζούνια

λουφάζαν κάτ' απ' τα χορτάρια. Ένας αγκομαχητός ακουγόταν, λες απ' τα έγκατα της γης. Δαγκωνιές, κλωτσιές, πνιχτά γκαρίσματα, μουγκρητά ανάκατα με τραχιά μεταπατήματα. Ένα ξέφρενο ξεφάντωμα που δεν έλεγε να καταλαγιάσει.

Κι ο γέρος πούδωσε την αφορμή, σουλάτσερνε άπραγος κουνώντας την ουρά του βαριεστημένα.

Μια μεσοκαιρίτισσα γαϊδούρα, σα μουλωχτή καθώς πρέπει κυρία, τσιμπολογούσε, τάχα αδιάφορη για τα όσα τρέχοντα γύρω της, καλοδέχτηκε το μύρισμα του γέρου. Πάνω που το κουβέντιαζαν με λιγωμένα γαϊδουρόλογα, ένας γεροδεμένος γάιδαρος κατέβαινε τρεχάτος σαν το σίφουνα. Πάνου στα ζαλοπατήματα του γέρου ταίριασε να περνά δίπλα ο αγκρισμένος, κι ως μπήκε μπόδιο το γέρικο σκαρί, με μια φορτσαριστή σκουντιά, έριξε το γέρο στον γκρεμό. Η γαϊδούρα θλίφτηκε για το κακό που τον βρήκε, μα ο πουλαράς, σε λίγο, τόβγαλε απ' το μυαλό της.

Μες στα βράχια απόμεινε σφηνωμένος ο γερο-γάιδαρος, και, την ώρα που γινόταν το μάλε βράσε απ' τα γκαρίσματα και τον παλαβάτον οργανισμό, άφησε τη στερνή πνοή του μ' ένα παραποινιάρικο στεναγμό.

Ο νταβουλτζής ο Αντρέας ο Χατζηκινάνης τον πήρε χαμπάρι και τον έγδαρε με την αύριο. Χρόνια και ζαμάνια η προβιά του γέρου κουρδισμένη στο νταούλι βροντολογούσε απ' τα χτυπήματα και γλεντούσε τα παλικάρια της Αγιάσου. Ο θαμπός ήχος αντιλαλούσε ρυθμικά στα σοκάκια του χωριού, σα μήνυμα στους νιους πούλεγε πως:

Η ζωή διαβαίνει, κι όποιος τη ζει δίχως χαρά είναι πεθαμένος πριν γεννηθεί.

Από το βιβλίο ΚΕΡΑΤΟΖΩΗ (Διηγήματα)

**Συγχωριανοί,
Ενισχύστε οικονομικά την έκδοση του Περιοδικού.
Στην τραπεζα EUROBANK μπορείς να βάλεις χρήματα.
Αριθμ. λογαριασμού 0026-0766-33-0100020404,
ή GR 8302607660000330100020404,
με πρώτο όνομα Γεωργιος Βερβέρης.**

Πληροφόρηση για δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου

www.akrasi.gr/forum

Ακρασιώτικος.....τραχανάς

του Γ. Ξ. Βερβέρη

Υπάρχει μια μυρωδιά που φέρνει χειμώνα, φέρνει χωριό με αναμμένο τζάκι, φέρνει φίλους και ωραίες παρέες, με σκουφιά και κασκόλ πεταμένα στους καναπέδες, φέρνει τους ήχους που βγάζουν τα κουτάλια, όταν βυθίζονται στα πιάτα, φέρνει μνήμες και ανθρώπους. **Είναι ο τραχανάς, βεβαίως!**

Εγώ έχω καταχωρημένη την εικόνα του στο άλμπουμ του μυαλού μου, έτσι όπως τον έφτιαχνε η γιαγιά και η μητέρα μου, στο μικρό μπατζκεδάκι μας όλη μερα εκεί να ανακατεύει με τη μεγάλη ξύλινη κουτάλα της στο μεγάλο καζάνι που ήταν μαυρισμένο από τα ξύλα, ολάκερες ώρες μέχρι να γίνει...Κι εμείς να τον απολαμβάνουμε μέσα σε φύλλα αμπελιού και να χορταίνουμε από τ αρώματα του... Μετά αφού κρύωνε τον απλωνε στο μαλακόνι της, να ξεροψήνεται κάτω από τον καυτό Αυγουστιάτικο ήλιο.

Ο τραχανάς, λοιπόν, και δεν είναι υπερβολή να σας πω ότι έχει τις καταβολές του από την αρχαιοελληνική γαστρονομία, στην οποία συναντάει κανείς αναφορές του Αθήναιου και του Διοσκουρίδη στον «χόνδρο», δηλαδή το χοντρό αλεσμένο σιτάρι.

Σήμερα στο χωριό μας πολλές γυναίκες μαζευονται σε ένα σπίτι και φτιαχνουν χαλγες τραχανα, τις οποίες μετά τις αφήνουν στον ήλιο για να αποξηραθούν...Μετά τις αποθηκεύουν για τις χρησιμοποιήσουν το χειμώνα ως τραχανοσουπα μαζί με ψάρι ή κρέας...

Στο χωριό μας το Ακраси Λέσβου προς τιμή του φαγητού αυτού γίνεται κάθε χρόνο μέσα στον Αυγουστο η ΓΙΟΡΤΗ του ΤΡΑΧΑΝΑ στην γραφική πλατεία του χωριού μας που διοργανώνεται από τους 2 Πολιτιστικούς Συλλογούς του χωριού μας. Με ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ μουσική και την προσφορά φρέσκου τραχανά, το μεγάλο κέφι η επιτυχία της γιορτής ήταν δεδομένη και αξέχαστη κάτω από τα δροσερά πλατάνια του γραφικού χωριού μας. Αφου έχει βρασει το γάλα η μετρ του τραχανά και Προεδρος του Ακрасίου Πέμη Καρπέλη μέσα στην πλατεία του χωριού μας ανακατεύεται το γάλα με την κουρκουτη (από σιταρι) και αφου ζημωθεί μοιραζεται σε ολο το κοσμο με ξυνογαλο από πάνω. Μετά ακολουθεί μεγάλο γλέντι μεχρι πρωιάς.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ

του Παν. Χατζέλλη (απ' τα χαρασιά)

Κατά την καθημερινή πάλη του, ο άνθρωπος αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες, θλίψεις και απογοητεύσεις που πολλές φορές του δημιουργούν μία μόνιμη κατάσταση απαισιοδοξίας. Η κατάσταση αυτή εκδηλώνεται με χαλάρωση των σωματικών και πνευματικών δυνάμεων του ανθρώπου και γενικά με μία ψυχική αναρχία. Στην περίπτωση αυτή ο άνθρωπος θα χρειασθεί να συγκεντρώσει όσες δυνάμεις του απομένουν για να κατορθώσει να αποκαταστήσει την αρμονία μέσα του και να ξαναβρεί το πρώτο του κουράγιο. Αυτό θα το επιτύχει με δύο τρόπους. Ο πρώτος είναι να ρίξει μια ματιά γύρω του για να δει πως οι δυσκολίες είναι για όλους. Ο δεύτερος τρόπος είναι να συγκρίνει τις δικές του ικανότητες με τις ικανότητες των άλλων. Τότε θα διαπιστώσει ότι και αυτός έχει ορισμένες ικανότητες που αν τις εκμεταλλευτεί σωστά στο τέλος θα υπερνικήσει τις αντιξοότητες της ζωής και θα επιτύχει. Παναγιώτης Γεωργίου Χατζέλλης και της Παραδείσης.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΣ ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΑΚΡΑΣΙΟΥ

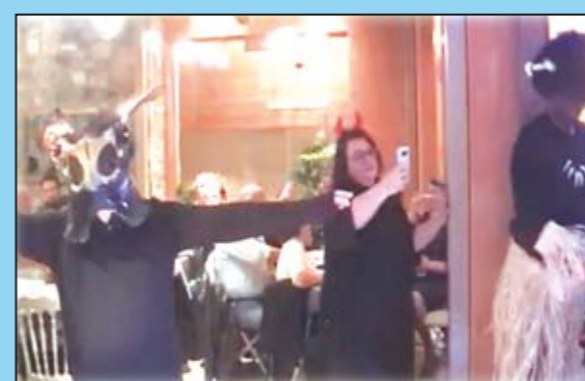
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ στο ΑΚΡΑΣΙ

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΚΛΕΙΔΩΝΑΣ - ΚΑΨΑΛΑ στο ΑΚΡΑΣΙ

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Εκδηλώσεις του Πολιτιστικού μας Συλλόγου

του Γ. Ε. Βερβέρι

Κυκλοφορήσε το Περιοδικό ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ, Νο 46

Κυκλοφόρησε σε ηλεκτρονική μορφή το περιοδικό ΤΟ ΑΚΡΑΣΙ, του Πολιτιστικού Συλλόγου ΑΚΡΑΣΙΩΝ, με πλούσια ύλη και πολλές Φώτο έγχρωμες και ασπρόμαυρες σχετικές με την ζωή αυτού του γραφικού ορεινού χωριού. Εστάλει με το ταχυδρομείο μέσα στον Ιανουάριο στους Ακρασιώτες και φίλους του Ακрасίου. Ευχαριστούμε όλους όσους ενισχύουν οικονομικά την έκδοση του περιοδικού. **Όσοι δεν το λαβουν να επικοινωνήσουν μαζί μας** (τηλ 6977033166 ή στο email: gexve@hotmail.com) για να τους το στείλουμε. **Φροντίζουμε να το στείλουμε σε όλους τους Ακρασιώτες όπου και να βρίσκονται με την προϋπόθεση να έχουν καταβάλει τα ταχυδρομικά έξοδα του περιοδικού** (έχουμε στείλει 2 σχετικές ειδοποιήσεις σε ΟΛΟΥΣ με επιστολή στα 2 προηγούμενα τεύχη). **Σε διαφορετική περίπτωση ΔΕΝ θα τους σταλεί.** Το ΔΣ του Συλλόγου

Πρόεδρος του χωριού μας Πεμη Καρπέλη στολισε τους δρόμους του χωριού μας το Ακрасι.

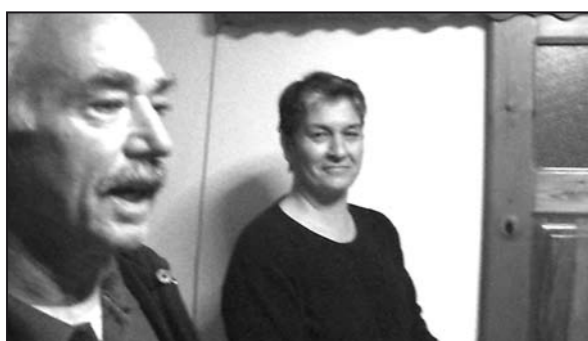
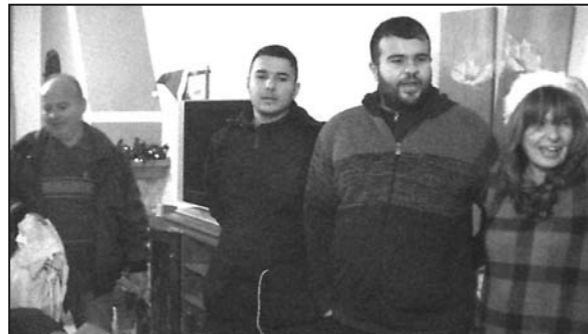
2. **Κάλαντα Χριστουγέννων στο Ακрасι Λέσβου.** Για μια ακόμη χρονιά μέλη του Πολιτιστικού μας Συλλόγου ΑΚΡΑΣΙΟΥ βρεθήκαμε ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ στην γενέτειρα μας το Ακрасι για να «πούμε» τα κάλαντα σε όλους τους συγχωριανούς μας. **Μπράβο σε όλους...**

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ στο ΑΚΡΑΣΙ

1. Για μια ακόμη χρονιά μέλη του τοπικού Πολιτιστικού Συλλόγου Ακрасίου **στολίσαν την πλατεία του Ακрасίου με ένα τεράστιο Άγιο Βασίλη, Χριστουγεννιάτικο δένδρο, χριστουγεννιάτικα λαμπιόνια και πολλά άλλα στολίδια.** Πιστεύουμε ότι αυτή κίνηση αποσκοπεί στο να δώσει στους λίγους μόνιμους κατοίκους του χωριού μας μια ξεχωριστή και λαμπερή εικόνα των εορταστικών ημερών που μας έρχονται. **Επίσης η**

Πράγματι ήταν πολύ συγκινητικές οι στιγμές το πόσο ζεστά μας δέχονταν όλοι όσους επισκεπτόμασταν στα σπίτια τους, μας έβαζαν μέσα στα στολισμένα σπίτια τους και αφού άκουγαν τα πατροπαράδοτα χριστουγεννιάτικα κάλαντα έβγαζαν το δίσκο για να μας κεράσουν κουραμπιέδες, μελομακάρονα και πολλά άλλα γλυκά. Το ποτό έρεε άφθονο μας ζέστανε όχι μόνο το σώμα μας αλλά και τις καρδιές όλων μας. Παράλληλα ο σύλλογος μας μοίρασε σε όλους το νέο τεύχος του περιοδικού του Συλλόγου, όπως επίσης και τρόφιμα σε συγκεκριμένες οικογένειες και άτομα. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τα μέλη του Συλλόγου μας που παραβρέθηκαν στα κάλαντα και έδωσαν μια πολύ όμορφη εικόνα Χριστουγεννιάτικη στο χωριό μας. ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ σε όλους και του ΧΡΟΝΟΥ με ΥΓΕΙΑ. Το ΔΣ του Συλλόγου

☛ **ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ στο ΑΚΡΑΣΙ ΛΕΣΒΟΥ**

Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος ΑΚΡΑΣΙΟΥ έκοψε το Σάββατο (18-1-20) το βράδυ την Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα στην εκκλησία μας την Αγία Παρασκευή. Μετά την κοπή της Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα μας, όλοι οι Ακρασιώτες και φίλοι του χωριού μας κεράστηκαν με κουραμπιέδες, μελομακάρονα, ξηροί καρποί, τσέρυ, χυμούς για τα παιδιά κλπ. Όλα τα παραπάνω ήταν προσφορά του συλλόγου. Τέλος κληρώθηκε το πρωτοχρονιάτικο Δώρο

(τάμπετ) και το οποίο κέρδισε ο Παναγιώτης Χρ. Λάσκαρης. Του ευχόμαστε καλή χρονιά και να ναι πάντα τυχερός στην ζωή του. Ευχαριστούμε όλους όσους παραβρέθηκαν στην γιορτή μας αυτή και ευχόμαστε σε όλους ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ με ΥΓΕΙΑ.

Το ΔΣ του Συλλόγου

☛ **Παγκόσμια Ημέρα κατά του Παιδικού Καρκίνου** Είναι η ημέρα που στρέφουμε το βλέμμα στους μικρούς μαχητές της ζωής. Τα έργα του Συλλόγου ΦΙΛΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΚΑΡΚΙΝΟ «ΕΛΠΙΔΑ» είναι τεράστια, όπως επίσης και τα έξοδα για την νοσηλεία και όχι μόνο, των παιδιών με καρκίνο. Και επειδή οκτώ στα δέκα παιδιά που εμφανίζουν σήμερα λευχαιμία θεραπεύονται οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι ΑΚΡΑΣΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ πρόσφεραν χρηματικό ποσό στον Σύλλογο ΦΙΛΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΚΑΡΚΙΝΟ «ΕΛΠΙΔΑ».

Η ημέρα αυτή έχει καθιερωθεί με πρωτοβουλία της Διεθνούς Ένωσης Γονέων με Καρκινοπαθή Παιδιά (ICCCPO), για την ενημέρωση της διεθνούς κοινής γνώμης σχετικά με τις παιδικές νεοπλασίες (καρκίνο). Πάνω από 150.000 θάνατοι που σημειώνονται κάθε χρόνο θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, εάν υπήρχε δυνατότητα έγκαιρης διάγνωσης και εξειδικευμένης θεραπείας σε όλα τα παιδιά. Ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό, της τάξης του 70% με 80%, από τα παιδιά που έχουν πρόσβαση σε εξειδικευμένη θεραπεία γίνεται καλά με την πρόοδο

της ιατρικής και λόγω της επάρκειας φαρμάκων και καταρτισμένου επιστημονικού προσωπικού. Κάθε μέρα εκτιμάται ότι περίπου 20 παιδιά πεθαίνουν από καρκίνο στην Ευρώπη. Όσον αφορά την Ελλάδα, περίπου 300 παιδιά προσβάλλονται ετησίως από καρκίνο. Ένας από τους κυριότερους τύπους είναι αυτός της λευχαιμίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εμφάνιση καρκίνου στα παιδιά αποτελεί τη δεύτερη συχνότερη αιτία θανάτου μετά από τα ατυχήματα. Ένα αρκετά θετικό στατιστικό είναι το ακόλουθο: οκτώ στα δέκα παιδιά που εμφανίζουν σήμερα λευχαιμία θεραπεύονται! **Τα ΔΣ των Συλλογών**

☛ **ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ – ΧΟΡΟΣ των Πολιτιστικών Συλλογών ΑΚΡΑΣΙΟΥ – ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ – ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ**

Οι Πολιτιστικοί σύλλογοι Ακρασίου, Νεοχωρίου και Παλαιοχωρίου το **Σάββατο 22/2/20 σε κοινή συνεργασία**, οργάνωσαν φέτος για τους φίλους τους ένα μεγάλο Αποκριάτικο γλέντι, στο χώρο Πολιτισμού του φιλόξενου Οινοποιείου Κτήμα Οινοφόρος - χώρος δεξιώσεων της οικογένειας Πατερέλλη. **Στόχος τους να είναι ενωμένοι και κοντά στα χωριά τους, μέσα από κοινή δράση και συντροφικότητα** για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που διανοίγονται μπροστά τους και είναι πολλές αυτές οι προκλήσεις... Είναι μια προσπάθεια που τόλμησαν να αντισταθούν κόντρα στο ρεύμα των δύσκολων καιρών που διανύουμε και της κρίσης

που καταδυναστεύει... Μέσα απ' τις ευχάριστες μουσικές νότες της ζωντανής ορχήστρας του καλλιτέχνη Μιχάλη Δεμερτζή που πλημμύρισε την κατάμεστη αίθουσα από συνδαιτυμόνες, **τραγουδήσαμε και το ΕΡΙ ΠΑΛΕ**. με πλούσια εδέσματα, άφθονο κρασί και δώρα και αποκριάτικο σκέτσ, απογειώθηκαν όλοι μέχρι τις πρωινές ώρες. **Ευχαριστούμε όλους οσους παραβραθηκαν στο χορο μας και όλους τους εθελοντες που βοηθησαν.**

Και του χρόνου περισσότεροι σύλλογοι των ορεινων χωριων του Πλωμαρίου μαζί...!!!

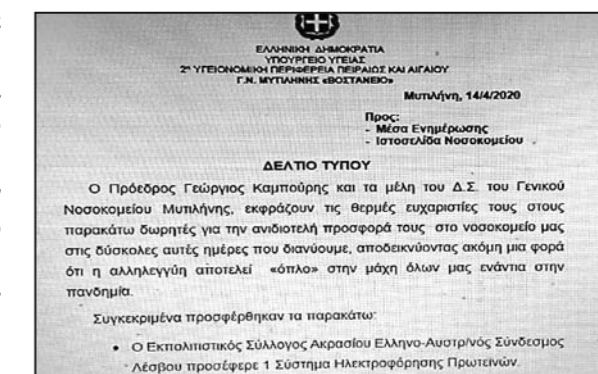
☛ **Ματαίωση Γιορτης 25ης Μαρτίου στο ΑΚΡΑΣΙ**

Ο τοπικός Πολιτιστικός Σύλλογος Ακρασίου Λέσβου πληροφορεί όλους τους Ακρασιώτες και φίλους του Συλλόγου μας ότι **ματαίωσε την Γιορτή της 25 -ΜΑΡΤΙΟΥ- 2020** που ήταν για να γίνει στο χωριο μας το Ακράσι Λέσβου ως μέτρο πρόληψης για την εξάπλωση του κοροναϊού.

Το ΔΣ του Συλλογου

☛ **ΔΩΡΕΑ στο ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ της ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ** Ο τοπικός Πολιτιστικός μας Σύλλογος Ακρασίου σε **συνεργασία με τον Ελληνο Αυστραλιανό Συνδεσμο ΔΩΡΗΣΑΝ στο ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ ένα Συστημα Ηλεκτροφορησης Πρωτεινων**, το οποιο θεωρείται ακρως απαιρητητο στις μέρες μας.

Η ηλεκτροφόρηση πρωτεϊνών μπορεί να βοηθήσει στη διάγνωση μιας ασθένειας ή την παρακολούθηση μιας θεραπείας. Όταν χρησιμοποιείται για διαγνωστικούς σκοπούς, μπορεί η εξέταση να χρησιμοποιηθεί σε παθολογικά ευρήματα σε άλλες εργαστηριακές εξετάσεις ή ως αρχική εξέταση για την αξιολόγηση των συμπτωμάτων του ασθενή. Μόλις μια ασθένεια ή πάθηση έχει διαγνωσθεί, η ηλεκτροφόρηση μπορεί να ζητηθεί ανά τακτά χρονικά διαστήματα για την παρακολούθηση της πορείας της νόσου και την αποτελεσματικότητα της θεραπείας. Ο Δ/ντης του Νοσοκομείου Μυτιλήνης μας έστειλε ευχαριστήριο επιστολή. Του ΔΣ του Συλλογου

☛ **Χάρτης προσανατολισμού για τους τουρίστες** Ο Πολιτιστικός μας Σύλλογος ΑΚΡΑΣΙΩΝ το 2016 λαμβάνοντας την **προτροπή του φίλου και συγχωριανού μας εξ Αυστραλίας Αριστείδη και με την οικονομική του συνδρομή (τον οποίο ευχαριστούμε)**, φτιάξαμε ένα **ΧΑΡΤΗ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ** για να ξερει ο κάθε τουρίστας σε ποιο σημείο της Λέσβου βρίσκεται και σε ποια κατευθυνση θέλει να πάει. Ο χάρτης αυτός τοποθετήθηκε σε ευκρινές σημείο στο Κάτω Καφενείο (στην διασταύρωση από όπου περνούν όλα τα αυτοκίνητα που θελουν αν πανε προς Μυτιληνη, Πλωμάρι, Δρώτα, κλπ) σε σημείο τέτοιο που να το βλέπουν ολοι οσοι περνουν από εκεί Με τον χάρτη αυτόν μπορεί ένας ξένος – τουρίστας να πληροφορηθεί που ακριβώς βρίσκεται. Πιστεύουμε

ότι είναι μια πολύ καλή ενέργεια χρήσιμης ουσιαστικής πληροφόρησης και βοήθειας προς τους τουρίστες και όχι μόνο.

☛ **Το έθιμο του Κλήδονας και τα Κάψαλα στο Ακράσι** Για μια άκομη χρονία ο Πολιτιστικός Συλλογος ΑΚΡΑΣΙΟΥ Λέσβου **αναβίωσε χθες (Σαββατο 27/6/20) στην πλατεία του χωριου μας τα δύο έθιμα του Κλήδονα – τα Κάψαλα.** Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος στις 23 Ιουνίου γιορτάζεται το γενέθλιο του Αγ. Ιωάννου τού Προδρόμου, αλλιώς, όπως είναι γνωστό εδώ στο Ακράσι και σε όλα τα χωριά της Λέσβου, είναι «Τ' Αγίου Γιαννιού τ' Ηλτρουπιού» (συμπίπτει με το θερινό ηλιοστάσιο όπου γίνεται η μετάβαση από την άνοιξη στο καλοκαίρι) ή «τ' Λαμπαδιστή» γιατί στην γιορτή του ο κόσμος ανάβει φωτιές, τα γνωστά μας «Κάψαλα» όπου ως εθμικό προσάναμμα χρησιμοποιούνται από τους κατοίκους του κάθε

χωριού τα αποξηραμένα μαγιάτικα στεφάνια. Πριν από το έθιμο αυτό ανοίχτηκε ο «Κλήδονας» στις 7.30 η ώρα στην πλατεία του χωριού μας, με πάρα πολύ κόσμο και ντόπιο και από την Μυτιλήνη. Την παραμονή 23 Ιουνίου ένα κορίτσι ή αγόρι συνήθως πρωτότοκο με τους δύο γονείς εν ζωή έφερε από την βρύση ή το πηγάδι τ' αμίλητο νερό (δεν πρέπει να μιλήσει σε κανένα σε όλη την διαδρομή) μέσα σε ένα πήλινο δοχείο. Μέσα στο δοχείο όλος ο κόσμος αλλά κυρίως οι νέες και οι νέοι έριχναν ο καθένας από ένα μικροαντικείμενο (π.χ. κουμπί, δαχτυλίδι, σκουλαρίκι, κλπ) που το λένε ριζικάρι. Μετά σκεπάστηκε το πήλινο αυτό δοχείο με άσπρο ή κόκκινο πανί και το δένουν με κλαδί λυγαριάς, λέγοντας:

**Κλειδώνουμε του κλήδονα
Μι τα' Αϊ Γιαννιού την χάρη
Και κάθε καλορίζικος/η
Κάθε καλό να πάρει**

Μετά το πήλινο δοχείο το έβαζαν όλη την νύχτα έξω για να το βλέπουν τ' άστρα. Ανήμερα ημέρα εορτής του Αγίου το απόγευμα ανοίχτηκε ο Κλήδονας λέγοντας:

**Ανοίξιτι του κλήδονα
Μι τ' Αϊ Γιαννιού την χάρη
Κι όποιο 'ναι καλορίζικο
Τώρα θε να προβάλει**

Μετά από το πήλινο δοχείο βγαίνουν ένα - ένα τα ριζικάρια. Ταυτόχρονα λέγονται για τον καθένα από ένα τετράστιχο επαινετικό ή πειραχτικό (για εκείνον που το ριζικάρι ήταν δικό του). Από το συσχετισμό του αντικειμένου με το τετράστιχο βγαίνει η μαντεία. Μετά το **άνοιγμα του Κλειδονα μαζεύτηκαν όλα τα αποξηραμένα μαγιάτικα στεφάνια με τα οποία ανάψαμε φωτιές** και τις οποίες πηδούν μικροί και μεγάλοι επειδή πιστεύουν ότι η φωτιά διώχνει από πάνω τους τις αρρώστιες. Μιλάμε για το έθιμο ΚΑΨΑΛΑ. Λέγονται «ΚΑΨΑΛΑ» γιατί όταν πηδάς την φωτιά υπάρχει περίπτωση να «καψαλιαστής» δηλαδή να «νιώσεις» ότι η φωτιά ότι σε ακουμπά. **Στην πλατεία του χωριό μας το Ακράσι μαζεύτηκε πάρα πολύς κόσμος και μπορούμε να πούμε ότι ο κόσμος που παραβρέθηκε το διασκεδάσε και οι ευχές έπαιρναν και έδιναν.** Και μετά το βράδυ ...κατω από τα πλατανια του γραφικού και παραδοσιακού χωριου μας.... τι άλλο στα καφενεια του χωριού μας ούζο με μεζε....

Και του χρόνου

Για όσους επιμένουν να θυμούνται
και όσους θέλουν να μαθαίνουν

Αρτεμης και Γιάννης Αβαγιάννης, που ενώ δεν είναι πια εδώ, ταυτόχρονα ποτέ δε σταμάτησαν να είναι... Η ηρεμία που απέπνεαν, η γλυκιά τους παρουσία, η καλή τους κουβέντα σωστό βάλαμο στις καρδιές των δικών τους ανθρώπων. Τα εγγόνια και τα δισεγγόνια τους θυμούνται πάντα με αγάπη!

Κωνσταντίνα Καλδή από τα πρώτα της γενέθλια. Από αριστερά η γιαγιά Μελρο (πλευρά της μητέρας), ο θείος Στρατής, ο παππούς Στέλιος, η γιαγιά Κωνσταντίνα (Ντίνα), η μαμά Μαρία Kaldis και τα ξαδέρφια Μανώλης & Ελένη Καλδή.

Μια πολύ ωραία οικογενειακή φωτογραφία του 1962. Από το γάμο του Χριστόφορου Χατζέλλη (που δυστυχώς δεν έχουμε κοντά μας). Διακρίνονται πάνω αριστερά ο Παναγιώτης Γ. Χατζέλλης από κάτω ο παπα Στρατής Βερβέρης, μεγάλος ζωγράφος και ο Γιώργος Χατζέλλης μεγάλος μουσικός του σαντουριού. Δίπλα του με το τσεμπέρι η Παραδείση Χατζέλλη σύζυγος Γ. Χατζέλλη. Από κάτω της η Βασιλική Βερβέρη που κρατάει αγκαλιά μωρό τότε τον Γιώργο Ξ. Βερβέρη. Τέλος στο κέντρο της φωτογραφίας οι νεόνυμφοι Χριστόφορος και Ελένη Χατζέλλη και από πάνω τους ο παπα Ξενοφών Βερβέρης. Και πολλοί άλλοι συγγενείς (διπλά στην νύφη από αριστερά ο συγχωρεμένος Στρατής Ξ. Βερβέρης και αριστερά της νύφης ο Μιχάλης Ασλάνης (ζει και βασιλεύει).

Δεκαετία του 1960. Οικογένεια Νικολάου Μιχαήλ Ασλάνη. Από αριστερά όρθιος οι κόρες του Ελένη (σύζυγος του συγχωρεμένου καθηγητή Χριστόφορου Χατζέλλη) και Ειρήνη (δεν ζει ποια, σύζυγος του Ιωάννη Τσακίρη). Καθιστοί Ο Νικόλαος Μιχ. Ασλάνης, η γυναίκα του Μαρία και ο μικρός τους γιος Μιχάλης (δάσκαλος Σχολής οδηγών).

Βατερά με το Πλωμάρι. Εδώ βλέπουμε τα 408 μέτρα που δεν μπορούν να κατασκευαστούν εδώ και δεκαετίες ώστε να ενωθούν τα Βατερά με το Πλωμάρι... Στρατηγικό βήμα ανάπτυξης.

Άννα Παλαιολόγου και Δημήτρης Μουτζούρης. Ένα πολύ αγαπημένο ζευγάρι που διαμένει στην Αυστραλία.

Γαβριήλ Χριστοφείλλης (γιος του Μανώλη). Πτυχιούχος Διοίκησης Επιχειρήσεων Παν. Αιγαίου. Καλή σταδιοδρομία.

Γράφει ο Στέφανος Καλδης για τον Πωλ Μουτζούρη: My cousin Sofia Caldis maiden name her son and my Godson is a electronics entrepreneur we are very proud of him. His companies are

I believe number 3 in Australia for electronics design and implementation.

Go Paul. From the God father.

Η ξαδέρφη μου Sofia Caldis το πατρικό όνομα του γιου της και το βαφτιστήρι μου είναι ένας επιχειρηματίας ηλεκτρονικών. Είμαστε πολύ περήφανοι γι ' αυτόν. Οι εταιρείες του είναι πιστεώ το νούμερο 3 στην Αυστραλία για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή ηλεκτρονικών.

Τα τρία αγαπημένα αδέρφια. (Από αριστερά) Ο Μανώλης, ο Γιώργος και ο Παναγιώτης Σωτηρχέλης. Ο τελευταίος διαμένει στην Αυστραλία.

Και το όνομα αυτού ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Βάφτιση Σαββατο 7-6-20, στον Άγιο Νικόλαο στην Επάνω Δρότα, επίνειο του Ακρασίου Γιός του Γεωργίου Κακέ και της Μαρίας Ξενιτέλλη (κόρης του Πελαγίας Κουρτέλη) Κουμπάρες η Πέμη Καρπέλη Πρόεδρος του χωριού μας το Ακράσι και η Ελένη Κυρίτση Οι γονείς και οι παππούδες – γιαγιάδες να το χαίρονται και αξίες οι κουμπάρες.

ΑΦΛΟΥΓΙΕΣ

του Μιχάλη Ασλάνη

☛ Πως καταντήσαμε το χωριό μας, φάντασμα, άνθρωπο δεν βλέπεις εννέα η ώρα (και όλα τα έσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά). Μερικές ελιές που είχαμε δεν είχε τιμή το λαδί, ακριβότερο το νερό το μπουκάλι παρά το λαδί. Οι προβλέψεις για φέτος είναι απαισιόδοξες ούτε το φαγιού μας το λαδί δεν θα βάλουμε. Άνθρωποι που μας κυβερνούν μια σταθερή πορεία δεν έχουν μπαίνει ο ένας τα δικά του μπαίνει ο άλλος τα κάνει αλλιώς. Μια χάβρα των Ιουδαίων και το βιολί βιολάκι.

☛ Έχουμε τους λαθρομετανάστες κάθονται τρώνε πίνουν τους πληρώνουμε και πάρε δώσε με τα κινητά να στέλνουν μηνύματα απέναντι. Ελάτε ρε εδώ έτσι και έτσι ζωή χαρισάμενη. Περισσότεροι είναι αυτοί παρά εμείς. Για να δούμε τι θα γίνει. Περνώ από μια ΜΚΟ απέξω και τα χόρτα κοντεύουν να περάσουν το τοίχο και τους έχουν και κάθονται.

☛ Με το κορονογιο μας κλείσανε μέσα στα σπίτια μας νόμιζες πως ήμασταν του μουσταφά το κοπάδι με τα πρόβατα. Τώρα θα δεις σε λίγο καιρό πόσες αγκαστρωμένες θα είναι, πόσες γριές και γέροι θα είδαν χαρά. Και το λέω αυτό γιατί κουβεντιάζοντας με ένα φίλο μου αφηγήθηκε μια ιστορία.

Ήταν στο καναπέ ως συνήθως και έβλεπαν τηλεόραση, και βλέπανε ένα έργο λίγο ζωηρό, οπότε η Ζαφείρω έριξε το χέρι της μέσα στα πόδια το γέρου και έλα να θυμηθούμε τα παλιά από δω από κει. Σούζα ο Ηρακλής, είπα να το θαύμα, να κάνω ένα μπάνιο και έρχομαι. Λέει ο γέρος «Ζαφείρω δεν χρειάζεστε μέχρι που να έρθεις εσύ ο Ηρακλής μπατάρισε και κοιμάται.

Μόνο που δεν ροχαλίζει λέει η γριά κρίμα η προετοιμασία. Δεν ξέρεις ρε Ζαφείρω το τραγούδι που λέει και του γέρου τα κανατσια σαν νερόβραστα σπανάκια. Τι να σε κάνω βλογημένη δεν κάθεται που ήταν επίσημος μόνο ήθελες τρελίτσες να θυμηθείς τα παλιά. Κάνε τώρα ένα καφέ να πάει η αγλοχη κάτω, δεν πειράζει τόσα χρόνια πολλά πέρασες τώρα κάνε την αποχή.

☛ Ε Γιωργελ θυμασε παλιά τα κανταρελια που ζύγιαζαν και είχε ένα βόλι που ζύγιαζε από τη μια βαριά και από την άλλη ελαφριά. Άραγε σε μας που μας έχουν κατατάξει, το να κρίνεις είναι εύκολο, το να δημιουργήσεις κάτι είναι δύσκολο. Συμφωνείς;

☛ Τώρα ας πάμε σε ένα άλλο θέμα. Τι θα γίνει με την εκκλησία θα κάθεται στυλωμένη με τα σίδερα και να πέφτουν σκόνες και σοβάδες; Οι εκκλησιές δεν έχουν «μπαμπά». Να αρπούν ξέρουν δεν ξέρουν να φτιάξουν όλες τις πληγωμένες εκκλησιές από το σεισμό;

☛ Κύριε Γιώργο είσαι πια συνταξιούχος καθηγητής έχεις διαβάσει πολλά βιβλία. Μήπως ξέρεις αν ο πρωτόπλαστος ο Αδάμ είχε και αυτός προστάτη και να μη μπορεί να ουρήσει;

☛ Το χωριό μας το Ακράσι είναι γεμάτο από γάτες. Πιάνουνε από κάτω και ανεβαίνουνε μέχρι τη Πλατεία, δηλαδή γατοχώρι και οι άτιμες πηγαίνουνε στον κεντρικό το δρόμο. Θέλει μεγάλη προσοχή όταν περπατάς γιατί σου κολλάνε από κάτω ανεπιθύμητα πράγματα. Τι να σε κάνει και η άμοιρη Πεμηλα με αυτούς τους καρεκλάκηδες που βαστάνε μόνο τις καρέκλες αδιαφορώντας πλήρως. Όσο πάμε και χειρότερα μπαίνουν σε επίκαιρες θέσεις οι αδιαφόρητοι. Τώρα όσο αφορά τον καθαρισμό του χωριού μας τα τρία χωριά Ακράσι Αμπελικό Νεοχώρι θα εξυπηρετούνται στην Αγιάσο. Ξέρεις το τραγούδι που λέει:

Αυτή τη καρεκλα που κρατας
θα σου τη παρει αλλος
μυαλό δεν ειχες βρε Φωτη
και τα κανες απανω.

☛ Το χωριό μας έχει νερό εν σύγκριση με τα άλλα χωριά αλλά γίνεται υπερκατανάλωση. Οι πατάτες θα βγούνε σαν μωρά νεογέννητα. Αν είχαμε λίγο σεβασμό ως προς τη χρήση του θα είμαστε και οι πρώτοι. Εύχομαι το καλοκαίρι να περάσουμε καλά γιατί το κουβάρι τυλίγεται μη πέσει κανένας περονόσπορος γιατί είμαστε σε ώριμη ηλικία.

☛ Φαγώθηκαν στα γενέθλια να λένε με άσπρα μαλλιά. Μωρέ ευχή και αυτά υπακούνε και το κεφάλι μας έγινε βαμβάκι. Οι γυναίκες τα βαφούν. Θαρρούν ότι θα ξεγελάσουν τη κατάσταση (άσπρα μαλλιά στη κεφαλή κακά μαντάτα στον Ηρακλή).

☛ Τώρα έχουμε και τη Μυρσίνη τη γυναίκα του παπά η όποια φτιάχνει πολύ ωραία σπιτικά γλύκα για διαφορές εκδηλώσεις. Δοκιμάστε και θα πειστείτε με αγνά σπιτικά υλικά. Έχουμε και τον παπά που τη νεκρώσιμη τη ξέρει απέξω δεν θέλει βιβλίο λέει πολλά απέξω. Μερικοί άλλοι πήραν σύνταξη και ακόμα διαβάζουν από μέσα ...Μπράβο παπά δεσ να φέρεις ψάλτη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Ο Σύλλογός μας ευχαριστεί τους παρακάτω συγχωριανούς μας για την ευγενική τους προσφορά που αφορά την ενίσχυση του περιοδικού μας:

Περικλής Κουτλής 10 ευρώ	Κουρτέλης Παναγιώτης 20 ευρώ	Βερβέρη Ειρήνη 10 ευρώ
Πελαγία Σωτήρχου Μανωλά 10 ευρώ	Κουραχάνης Νικόλαος 10 ευρώ	Βερβέρη Πέμη 10 ευρώ
Τσουγκράνης Γεώργιος 15 ευρώ	Κουραχάνη Περσεφώνη 10 ευρώ	Παναγιώτης Γρηγ. Κοντός 10 ευρώ
Πέρσα Σανιδά 20 ευρώ	Σωτηρχέλλης Αρχοντέλης 10 ευρώ	Κοντός Γρηγόρης 10 ευρώ
Ξενιτέλλης Σαράντης 30 ευρώ	Ραφτέλλης Βασίλης 15 ευρώ	Κοντός Δημήτρης 10 ευρώ
Τσιργιάννη Μιλτώ 5 ευρώ	Καμαρός Δημήτρης 20 ευρώ	Χατζηκυριάκος Ευστράτιος 10 ευρώ
Γιάννης και Άννα Κοντέλη 10 ευρώ	Μαυροθαλασσίτου Βλουτίνα 10 ευρώ	Αληγιάννης Δημήτρης 10 ευρώ
Σωτήρχου Μαρία 20 ευρώ	Αποστόλου Περσεφώνη 20 ευρώ	Καρπέλη Πέμη 10 ευρώ
Ψωμάς Θρασύβουλος 20 ευρώ	Θαλασσελλη Ειρήνη 5 ευρώ	Καρπέλη Πίτσα 10 ευρώ
Παναγιώτης Σωτηρχέλλης 30 ευρώ	Κουντουρή Φώνη 5 ευρώ	Λάσκαρης Ιωάννης 10 ευρώ
Σιδερής Γαλαντζής 5 ευρώ	Οικογ. Αληγιάννη (Σουλτάνα, Γρηγόρης, Κώστας) εις μνήμη Μυρσίνης Καλδή 50 ευρώ.	Λάσκαρης Εμμανουήλ 10 ευρώ
Λαγουτάρης Ευστράτιος 5 ευρώ	Χριστοφέλλη Δέσποινα 10 ευρώ	Παλαιολόγος Γεώργιος 10 ευρώ
Καριτσιανός Γεώργιος 5 ευρώ	Οικ. Αφιοντζή Παναγιώτη 10 ευρώ	Ασπρολούπου Ειρήνη 10 ευρώ
Λούπος Παναγιώτης εις μνήμη της κόρης του 20 ευρώ	Μιχαέλλης Χρήστος 10 ευρώ	Καρπέλλης Εμμανουήλ 10 ευρώ
Βασίλης Μαυροθαλασσίτης 10 ευρώ	Ασπρολούπου Μαρία 10 ευρώ	Σωτήρχος Γιάννης 20 ευρώ
Ελένη Μελιγωνίτη 20 ευρώ	Σωτήρχος Ευστράτιος 60 ευρώ	Ασπρολούπος Κων/νος 20 ευρώ
Μαρία Ξεγάκη 20 ευρώ	Καρίτης Νικόλαος 20 ευρώ	Γεώργιος Μιχ. Βερβέρης 10 ευρώ
Εμμανουήλ Σωτηρχέλλης 5 ευρώ	Βουλαλάς Τρύφων 10 ευρώ	Παπαπέτρου Ειρήνη 10 ευρώ
Ιατρού-Αβαγιάννη Άρτεμις 20 ευρώ	Τσακίρης Δημήτρης 10 ευρώ	Αβαγιάννης Παναγιώτης 10 ευρώ
Σωτήρχος Εμμανουήλ 5 ευρώ	Αληγιάννης Αντώνης 10 ευρώ	Σωτηρχέλλης Αρχοντέλλης 20 ευρώ
Εμμανουήλ Ασπρολούπος 10 ευρώ	Τζελαή Ρηνούλα 10 ευρώ	Ασπρολούπος Χρήστος 10 ευρώ
Ειρήνη Καπτανή 10 ευρώ	Αποστολέλλης Κώστας 10 ευρώ	Λαγουτάρη Περσεφώνη 10 ευρώ
Καπετανή Αθανασία 15 ευρώ	Κουτρουλή Πελαγία 10 ευρώ	Πέμη Περικλή Κουτλή 10 ευρώ
Βάρτης Γεώργιος 10 ευρώ	Σαπίκας Ξενοφών 10 ευρώ	Εμμανουήλ Χριστοφέλλης 10 ευρώ
Σαραντίδου Δέσποινα 15 ευρώ	Νικητάκου Τίτσα 10 ευρώ	Οικογ. Αληγιάννη Σουλτάνας εις μνημη Μυρσίνης Καλδή 50 ευρώ
Ευστράτιος Ι. Κοντέλλης 10 ευρώ	Ευστράτιος Γεωργ. Λαγουμίδης 5 ευρώ	Αρτεμις Καλδή εις μνημη Μυρσίνης Καλδή 20 ευρώ
Ευθύμης Καπτανής 20 ευρώ	Μανώλης Μαλαμάς 10 ευρώ	Ασλανη Βενετια 10 ευρώ
Αβαγιάννης Δημήτριος 20 ευρώ	Κακάμπουρας Δημήτρης 5 ευρώ	Τάκης Ταμκαλής 10 ευρώ
Καζαντζή Βάγια 10 ευρώ	Θαλασσελλη Παναγιώτης 10 ευρώ	
Τσιργιάννης Χριστόφορος 20 ευρώ		

Πληροφόρηση για δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου

www.akrasi.gr/forum

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΜΑΣ

Το κλάδεμα του αμπελιού

Το κλάδεμα του αμπελιού είναι μία από τις σημαντικότερες καλλιεργητικές εργασίες που πραγματοποιούμε κάθε χρόνο στην καλλιέργεια του αμπελιού και αποτελεί το πρώτο βήμα για να έχουμε μία πλούσια παραγωγή σε σταφύλια. Η κατάλληλη εποχή για το κλάδεμα του αμπελιού είναι από τα μέσα Ιανουαρίου ως τις αρχές Μαρτίου. Βέβαια, το πότε ακριβώς θα κάνουμε το κλάδεμα του αμπελιού εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από την περιοχή που καλλιεργούμε, τις κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν και την ποικιλία αμπελιού που έχουμε φυτέψει.

Τι προσέχουμε όταν κλαδεύουμε το αμπέλι;

Κατά το κλάδεμα καρποφορίας του αμπελιού, στοχεύουμε τόσο στη διατήρηση του σχήματος που έχουμε δώσει στο αμπέλι, όσο και στην ισορροπία μεταξύ παραγωγής και βλάστησης, δύο διεργασίες που ανταγωνίζονται η μία την άλλη. Βασική επιδίωξη πέραν της εξασφάλισης υγιούς καρποφορίας είναι και η βελτίωση της ποιότητας της παραγωγής, τόσο σε επίπεδο μεγέθους και πυκνότητας των σταφυλιών, όσο και σε περιεκτικότητα σακχάρων και οξέων. Για να αποφασίσουμε πώς ακριβώς θα κλαδέψουμε το αμπέλι, λαμβάνουμε υπόψη διάφορους σημαντικούς παράγοντες που θα καθορίσουν τις επιλογές μας όπως η ηλικία του αμπελιού, η ζωτικότητα και η ευρωστία του, καθώς και η καλλιεργούμενη ποικιλία.

Πώς κλαδεύουμε το αμπέλι όταν την προηγούμενη χρονιά είχε ζωνρή βλάστηση

Στην περίπτωση που το αμπέλι μας παρουσίασε ζωνρή βλάστηση, οι οφθαλμοί που αφέθηκαν κατά το κλάδεμα της προηγούμενης χρονιάς βλάστησαν σε μακριές, χονδρές και καλά ωριμασμένες κληματίδες. Παρατηρούμε ότι βλάστησαν και κοιμώμενοι οφθαλμοί που έδωσαν λαίμαργους βλαστούς. Αυτό πιστοποιεί ότι το προηγούμενο κλάδεμα ήταν αρκετά αυστηρό και πρέπει τη φετινή χρονιά το κλάδεμα να είναι λιγότερο αυστηρό που σημαίνει να αφήσουμε δύο κεφαλές στον ίδιο

βραχίονα, είτε μία «αμολυτή» 5-10 οφθαλμών (αμολυτή, στην αμπελουργική διάλεκτο, ονομάζεται ο μακρύς βλαστός αμπελιού που διαθέτει αρκετούς οφθαλμούς).

Πώς κλαδεύουμε το αμπέλι όταν την προηγούμενη χρονιά είχε αδύναμη βλάστηση

Αν παρατηρήσουμε ότι την προηγούμενη χρονιά δεν βλάστησαν όλοι οι οφθαλμοί που αφέθηκαν στο πρέμνο, ενώ οι κληματίδες είναι λεπτές, κοντές και δεν υπάρχουν λαίμαργοι βλαστοί, αυτό δείχνει ότι το αμπέλι μας δεν είχε την απαιτούμενη ζωηρότητα και δύναμη ώστε να βλαστήσει ικανοποιητικά. Τη φετινή χρονιά θα πρέπει να κλαδέψουμε πιο αυστηρά ή να αφαιρέσουμε μερικές κεφαλές διατηρώντας πάντα το σχήμα του πρέμνου για να ενισχύσουμε τη ζωντάνια του και τη βλαστικότητα του.

Πώς διακρίνεται το κλάδεμα του αμπελιού ανάλογα με το μήκος των βλαστών

Το κλάδεμα καρποφορίας του αμπελιού ανάλογα με το μήκος των παραγωγικών μονάδων των βλαστών του αμπελιού (κεφαλές, αμολυτές) διακρίνεται σε βραχύ κλάδεμα, όπου διατηρούνται κεφαλές μέχρι 3 οφθαλμών, μακρύ κλάδεμα όπου αφήνονται αμολυτές των 5 έως 7 οφθαλμών και

μικτό κλάδεμα, όπου αφήνονται κεφαλές με μέχρι 3 οφθαλμούς και αμολυτές με παραπάνω από 4 οφθαλμούς. Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο αριθμός των κεφαλών που αφήνονται εξαρτάται από την ισχύ, την ηλικία του πρέμνου και τις καλλιεργητικές φροντίδες του αμπελιού, όπως η λίπανση και το πότισμα. Επίσης, κάποιες ποικιλίες αμπελιού δέχονται αυστηρό (βραχύ) κλάδεμα στα δύο μάτια, καθώς είναι γόνιμα όπως η κορινθιακή σταφίδα, ενώ άλλες δέχονται μακρύ κλάδεμα και αφήνονται αμολυτές όπως η σουλτανίνα που δεν έχει γόνιμα τα τρία πρώτα μάτια.

Και μερικά μυστικά για το κλάδεμα του αμπελιού. Κατά το κλάδεμα του αμπελιού φροντίζουμε πάντα να:

– Απολυμαίνουμε με διάλυμα χλωρίνης 2% τα εργαλεία κλαδέματος του αμπελιού (ψαλίδια, πριόνια) για να μη μεταδώσουμε μυκητολογικές ασθένειες όπως η ίσκα, η φόμοψη και η ευτυπίωση.

– Ψεκάζουμε το αμπέλι μας με διάλυμα χαλκού αμέσως μετά το κλάδεμα, για να προστατεύσουμε το αμπέλι από μυκητολογικές και βακτηριακές ασθένειες.

– Κλαδεύουμε πάντα με ξηρό καιρό και ποτέ με υγρό βροχερό για να αποφύγουμε τη μετάδοση μυκητολογικών ασθενειών.

Κώστας Λιονουδάκης
Γεωπόνος Γ.Π.Α.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΑΚΡΑΣΙ

Λαμβάνοντας υπ' όψιν όλα τα υγειονομικά μετρά ασφαλείας της πολιτείας λόγω του νέου ίου, το ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ των ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ Εκδηλώσεων των ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΑΚΡΑΣΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ είναι το παρακάτω:

30 ΙΟΥΛΙΟΥ Πέμπτη: Βαρκαδα με καϊκι από Βατερα – Κρυφτη Παναγιά (με επιστροφή)

01 Αυγούστου ημέρα Σαββάτο: Ταλέντα, Πλατεία χωριού

07 Αυγούστου ημέρα Παρασκευή: Ζωγραφική για ολους (πλατεία χωριού)

8 Αυγούστου ημέρα Σαββάτο: Γιορτή του Τραχανά (Πλατεία χωριού)

9 Αυγούστου ημέρα Κυριακή: Πλατεία χωριού
ΠΡΩΙ: Διαγωνισμός επιτραπέζιων παιχνιδιών
Απογευμα 7 μμ: Κυνήγι θησαυρού

10 Αυγούστου ημέρα Δευτέρα: Πεζοπορία Ακράσι – Αγιάσος: Προσκυνημα στην Παναγιά της Αγιάσου

11 Αυγούστου ημέρα Τριτη: Παρτυ στην Δρωτα με τον Πολιτιστικο Συλλογο Νεοχωριου

12 Αυγούστου ημέρα Τεταρτη: Κανταδα στην πλατεια του χωριου

13 Αυγούστου ημέρα Πέμπτη: Βραδυα ΚΑΡΑΟΚΕ για νεους και όχι, στην Πλατεια του χωριου μας

Πληροφόρηση για δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου

www.akrasi.gr/forum

Ο κλημός ενός ξενιτεμένου

Στη Μανούλα μου

Στα όνειρα που έμπλεξα, ήσουν και συ μπλεγμένη χρυσή Μανούλα αξέχαστη, γλυκιά αγαπημένη. Τις τελευταίες σου στιγμές ποτέ δεν θα ξεχάσω, θα κλαίω, θα πικραίνομαι, μέχρι που να γεράσω.

Γιατί; δεν πρέπει να ρωτώ, μου λένε είναι αμαρτία, ήτανε θέλημα θεού... και δόθηκε η αιτία. Δεν μπόρεσα, Μανούλα μου, να σε μοιρολογήσω κι αυτά που νιώθω στη καρδιά να σου τα ομολογήσω.

Η ξενιτεία με έμαθε, τον πόνο μου να πίνω, βάσανα και προβλήματα, μόνος μου να τα λύνω. Μανούλα μου, όσο να σε σκεφτώ, όσο και να σε κλάψω, ο τάφος σου είναι μακριά, καντήλι να σου ανάψω.

Ελπίζω όμως στο Θεό, μια μέρα να βρεθούμε, τα χρόνια που μας χώρισαν, μαζί να τα χαρούμε. Και άμα στην άλλη τη ζωή, σώμα η ψυχή δεν έχει, μη νοιάζεσαι, Μανούλα μου, το πνεύμα μας κατέχει.

Με τη βοήθεια του Θεού θα 'ρθω να σε ζητήσω, σε εκατομμύρια ψυχές θα σε αναγνωρίσω. Όταν σκεφτώ, Μανούλα μου, για να 'ρθω στην Ελλάδα, και δεν θα 'σαι πια στη πόρτα μας, μου έρχεται ζαλάδα.

Νομίζω ονειρεύομαι κι όταν εγώ ξυπνήσω, θα πάρω το τηλέφωνο να σου τηλεφωνήσω. Στην Παναγιά προσεύχομαι να 'ναι ελαφρύ το χόμα, το χόμα που σου σκέπασε το πονεμένο σώμα...

Δημήτριος Κουταλέλλης

Κοινωνικά
(Όσα φτάνουν στ' αυτιά μας...)

της Ειρήνης Σωτηρχέλλης

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1. Η **Μαρία Τυροπόλη** (του Γεωργίου και της Πέμης) και ο σύζυγος της **Βαγγέλης** στις 5/12/2019 στην Αθήνα έφεραν στον κόσμο **δίδυμα ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι.**
2. Ο **Δημήτρης Τυροπόλης** (του Παναγιώτη και της Πέμης) και η σύζυγος του **Σοφία** στις 4/3/2020 στη Θεσσαλονίκη έφεραν στον κόσμο **δίδυμα ένα κοριτσάκι και ένα αγοράκι.**
3. Η **Στέλλα Βαζλαδέλη** (κόρη του ιερέα μας Παναγιώτη) και ο σύζυγος της **Ελευθέριος** στις 14/01/2020 στη Μυτιλήνη έφεραν στο κόσμο **ένα αγοράκι.**
4. Ο **Παναγιώτης Ταμκαλής** (του Ευστρατίου και της Ελένης) και η σύντροφος του **Βάσω Καμπάνη** στις 03/02/2020 στη Μυτιλήνη έφεραν στον κόσμο **ένα κοριτσάκι.**
5. Ο **Δημήτρης Γιαννακής** (της Πέμης Δ. Τυροπόλη και του Φώτη) και η σύζυγος του **Χαρά** στις 11/03/2020 στην Αθήνα έφεραν στον κόσμο **ένα κοριτσάκι.**
6. Η **Αργυρώ Φωτίου** (του Δημήτρη και της Πέρας Καπανή) και ο σύζυγος της **Κωνσταντίνος** στις 12/05/2020 στη Μυτιλήνη έφεραν στο κόσμο **ένα αγοράκι.**
7. Η **Ζωή Λαγουτάρη** (του Ευστρατίου και της Ειρήνης) και ο σύζυγος της **Ευάγγελος** στις 15/05/2020 στη Μυτιλήνη έφεραν στο κόσμο **ένα κοριτσάκι.**
8. Η **Μαριλένα Καραφώτη** (κόρη της Μαίρης Χριστοφόρου /χατζέλλη) και ο Παντελής Καμπουρόπουλος στις 01/06/2020 στη Ρόδο έφεραν στον κόσμο **δίδυμα κοριτσάκια.**

Να σας ζήσουν και καλή ανατροφή

Πληροφόρηση για δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου

www.akrasi.gr/forum

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

1. **Χαράλαμπος** είναι το όνομα που έδωσαν στο αγόρι τους η **Μαρία Ξενιτέλλη** (της Πελαγίας Κουρτέλη από Δρότα) και ο **Γιώργος Κακές** στις 07/06/2020 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στην Επάνω Δρότα. **Κουμπάρες η Πέμη Καρπέλη (Πρόεδρος Ακρασίου) και η Ελένη Κυρίτση.**
2. **Γεώργιος** είναι το όνομα που έδωσαν στο αγόρι τους ο **Παναγιώτης Σωτηρχέλης** (του Γεωργίου και της Μυρσίνης) και η **Παναγιώτα Κροτσίδα** στις 10/08/2019 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Επάνω Σκάλα.
3. **Αγγελική-Αρχοντία** είναι το όνομα που έδωσαν στο κορίτσι τους η **Ελένη Σωτηρχέλη** (του Αρχοντέλη και της Ιωάννας) και ο **Τριαντάφυλλος Κορομηνάς** στις 27/10/2019 στο Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Αλεξανδρούπολη.
4. **Κωνσταντίνος** είναι το όνομα που έδωσαν στο αγόρι τους ο **Σταύρος Λινάρδος** (του Κώστα και της Ταξιαρχούλας) και η **σύζυγος του Δημήτρα** στις 10/11/2019 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στον Κάτω Χάλικα Μυτιλήνης.
5. **Γεωργία** είναι το όνομα που έδωσαν στο κορίτσι τους ο **Δημήτρης Αθανασίου** (του Χαρίλαου και της Μαρίας το γένος Ταμκαλή) και η **σύζυγος του Ζαχαρούλα** στις 08/12/2019 στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών στον Μανταμάδο. **Νονά η Μεταξία Δημ. Κοντού.**

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς να χαίρονται τα παιδιά τους και οι κουμπάροι πάντα άξιοι

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. Στις 17/02/ 2020 απεβίωσε στην Μυτιλήνη ο **Κουρτέλης Παναγιώτης του Γρηγορίου από την Δρότα** και κηδεύτηκε στο Ακράσι.
2. Στις 14/04/2020 απεβίωσε στη Μυτιλήνη ο **Δημήτριος Ξενιτέλλης του Γεωργίου** όπου και κηδεύτηκε.
3. Στις 15/04/2020 απεβίωσε στη Μυτιλήνη ο **Αντωνογιαννάκης Μανώλης** (σύζυγος της Παλαιολόγου Ρηνούλας) όπου και κηδεύτηκε.
4. Στις 18/04/2020 απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη η **Καλδή Μυρσίνη** όπου και κηδεύτηκε.
5. Στις 23/05/2020 απεβίωσε στο Ακράσι η **Μαριάνθη Μαυροθαλασίτη** όπου και κηδεύτηκε.
6. Στις 07/11/2019 απεβίωσε στην Αθήνα ο **Γεώργιος Παν. Κουρτέλης από Δρότα** όπου και κηδεύτηκε.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στους συγγενείς των νεκρών

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ...

Μυρσίνη Καλδή

Έφυγε από τη ζωή και η Μυρσίνη Καλδή. Η Μυρσίνη ήταν συνομήλικη της μαμάς μου. Παντρεύτηκε τον καπετάνιο Γιάννη Καλδή. Έναν άνθρωπο που από μικρή θαύμαζα τα πιστεύω του και πιο πολύ τις πράξεις του οι οποίες και ήταν εναρμονισμένες με αυτά τα πιστεύω. Τη Μυρσίνη τη χαρακτήριζε ένα γάργαρα γέλιο. Γέννησε δυο παιδιά. Τις φίλες μου ειρηνη καλδη η οποία και παντρεύτηκε τον πρώτο ξάδερφο της μαμάς μου Panagiotis Koutlis και έκαναν δυο παιδιά. Την Ioanna Koutli και το Δημήτρη. Και την Artemis Kaldi η οποία και παντρεύτηκε τον Dimitrios Savvas (ένα δυνατό μυαλό) και έκαναν τον Μιχάλη. Φίλο του γιου μου. Τα τελευταία χρόνια η Μυρσίνη ζούσε στη Θεσσαλονίκη κοντά στην κόρη της Ρηνούλα. Να ζήσουν οι φίλες μου να τη θυμούνται. Γιατί στην πραγματικότητα δεν φεύγουν οι δικοί μας άνθρωποι όταν τους θυμόμαστε. Θεωρώ πως είναι η τελευταία από εκείνη τη γενιά και δεν θέλω άλλες εκπλήξεις. Το στερνό μου αντίο προς εκείνη. Είναι δύσκολο να φεύγει κανείς αυτές τις ημέρες. Τις ημέρες του ιού -που στην τελευταία κατοικία σου μπορούν να σε συνοδεύσουν μόνο τα παιδιά σου εξ' αίματος και μόνον αυτά. Αυτά τα παιδιά ποιος μπορεί να τα παρηγορήσει αυτή τη δύσκολη ώρα του τελευταίου αποχαιρετισμού;

Μαρία Νικολιά

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ...

Για τον θείο Ανδρέα Χατζηδιαμαντή

Άνοιξαν οι ουρανοί για να τον υποδεχτούν. Έτσι ο λαός συνηθίζει να λέει για τους όμορφους ανθρώπους. Ήταν ένας από αυτούς που ο Νίκος Καρούζος όταν αναφέρεται στους Μυτιληνιούς τους λέει μεταξωτούς. Για εμένα ο θείος Ανδρέας ήταν και όμορφος και μεταξωτός. Μπήκε στη ζωή μου νωρίς. Ήμουν παιδί. Παντρεύτηκε τη θεία Μυρσινούλα. Τη Μυρσινούλα τη μικρή όπως λέγαμε για να τη ξεχωρίζουμε από τη συνονόματη ξαδέρφη της την οποία και χάσαμε πρόσφατα και ήταν μεγαλύτερη από εκείνη. Ο θείος Ανδρέας σπούδασε στην Ιταλία. Τα χρόνια εκείνα λίγοι άνθρωποι σπούδαζαν και μάλιστα στο εξωτερικό. Δούλεψε στην οικογενειακή επιχείρηση υφαντουργίας και αργότερα ως διευθυντής υφαντικής βιομηχανίας. Μη βλέπετε που τώρα ανθεί η υφαντική τέχνη και έγινε μόδα όπως ήταν και πολύ παλιά. Μαζί με τη θεία μου δεν πέρασαν και τα πιο εύκολα χρόνια. Αγωνιστές της ζωής. Απέκτησαν δυο λεβέντες. Τον George Chatzidiyantis που είναι ίδιος ο μπαμπάς του στην εξωτερική εμφάνιση και τον Ignatios Chatzidiyantis που χαμογελά όπως ο μπαμπάς του και έχει τον ίδιο χαρακτήρα. Τον θείο Ανδρέα τον αγαπούσα πολύ. Και με ξεχώριζε και εκείνος. Ίσως γιατί ήμουν ατίθαση. Ήταν πάντα γλυκός και τρυφερός μαζί μου. Εκ των υστέρων αντιλαμβάνομαι το γιατί. Το ένστικτο μας καθοδηγούσε. Πιστεύαμε στα ίδια πράγματα. Έχω να θυμάμαι πολλά από το θείο Ανδρέα. Όταν ήμουν παιδί είχαν οργανώσει οι γονείς μου μια εκδρομή. Με το τρακτέρ του μπαμπά μου. Αυτό διέθετε καρότσα. Τότε δεν κυκλοφορούσαν πολλά αυτοκίνητα. Και οι αποστάσεις δεν ήταν οι ίδιες. Χωματόδρομοι οι πιο πολλοί. Ιδανικοί για τρακτέρ. Ανέβηκε λοιπόν όλο το σόι στην καρότσα για την τότε μακρινή εκδρομή. Είχα μια χαρά που δεν περιγράφεται. Καθ' οδόν το τρακτέρ σταμάτησε. Ο άμαχος πληθυσμός -μεταξύ αυτών και εγώ- διοχετεύτηκε πίσω στο χωριό μας το Ακράσι. Πήρα μια απογοήτευση που δεν μπορώ να σας την περιγράψω. Εκείνοι όμως επιδιόρθωσαν το τρακτέρ και συνέχισαν την εκδρομή τους. Το βράδυ όταν επέστρεψαν απογοητευτικά ακόμα πιο πολύ. Είχαν φέρει μαζί τους τους κόσμου τα καλούδια και ήταν και κόκκινοι από τον ήλιο. Ο θείος Ανδρέας για να με παρηγορήσει έπαιρνε τα καβούρια που ήταν ακόμα ζωντανά και μου έδειχνε τα όπλα τους. Τις δαγκάνες τους. Και μου έλεγε Μαρία πρόσεχε. Γιατί μπορεί νατσιμπήσουν το δαχτυλάκι σου. Μου έδειχνε τις τεράστιες πίνες. Όλα αυτά στα παιδικά μου μάτια φαίνονταν θαυματουργά. Μόνο εκείνος μου έδωσε σημασία. Τότε τα είδη αυτά δεν ήταν απαγορευμένα προς αλίευση και υπήρχαν σε μεγάλες ποσότητες στην Αχλαδερή. Όταν ήμουν φοιτήτρια στην Πάτρα τον επισκέφτηκα μαζί με τον ξάδερφό μου

Γεώργιος Ξενοφώντα Βερβέρη στη Ναύπακτο που ζούσε μαζί με τα μικρά τότε παιδιά του και τη θεία Μυρσινούλα τη μικρή. Ένα φιλόξενο σπίτι. Ολοήμερη εκδρομή μαζί με τον Γιώργο. Είχαν ένα τεράστιο κήπο. Και ο θείος Ανδρέας μου τον έδειχνε με καμάρι. Θυμάμαι που ο Γιώργος διάβαζε τα μικρά και εγώ καθόμουν δίπλα στο τζάμι. Ένας άσπρος ήλιος έμπαινε από εκεί. Ο ήλιος του χειμώνα. Αλλά το σπίτι ήταν πολύ ζεστό. Πριν αρκετά χρόνια ώριμη πια ο θείος Ανδρέας μαζί με τη θεία μου μας έκαναν το τραπέζι με ψητό της ώρας στο εκκλησάκι, εκεί που μαζευόμασταν όλοι οι Ακρασιώτες. Έχω διηγηθεί πολλές ιστορίες γι' αυτή την τοποθεσία. Ο θείος Ανδρέας έμενε πια στην Κερατέα. Τι γλύκα είχαν τα μάτια του. Γενναϊόδωρος άνθρωπος. Χτες όμως τα μάτια του ήταν κλειστά. Και παρά τα 86 του χρόνια ήταν ίδιος όπως τον γνώρισα από την πρώτη στιγμή. Για εμάς ο θείος Ανδρέας δεν έφυγε ποτέ. Ούτε και κοιμήθη όπως καλόκαρδα ανέφερε ο ιερέας. Θα ζει μέσα στη σκέψη όλων όσων τον γνώρισαν. Και κατάφερε γι' άλλη μια φορά να μας μαζέψει όλους από το χωριό μου το Ακράσι. Τον χάρδεσα για τελευταία μου φορά. Και στα παιδιά του θα βλέπω εκείνον.

Μαρία Νικολιά

Κάλο ταξίδι ΑΓΑΠΗΜΕΝΕ ΜΟΥ ΝΟΝΕ

Υπήρξες για μένα πατέρας σε μια σημαντική φάση της ζωής μου και σ ευχαριστώ. Μαζί με την νονά μου Μυρσίνη υπήρξατε δεύτεροι γονείς. Φεύγεις γέματος έχοντας ζήσει πάρα πολύ καλά κοντά στα παιδιά σου και τα εγγόνια σου. Στην νονά μου που τόσο αγαπώ, εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια και να είναι σίγουρη ότι ο νονός μου θα πάει στον παράδεισο

Εκφράζουμε εγώ και οι οικογένεια μου τα θερμά μας συλλυπητήρια και στην υπόλοιπη οικογένεια και τους συγγενείς του νονού μας. Στη μνήμη του η οικογένεια μου προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου.

Αιωνία σου η μνήμη
Γεώργιος, Ράνια, Μερόπη Βερβέρη

Δημήτριος Γεωργ. Ξενιτέλλης

Καλό ταξίδι αγαπητέ μας Δημήτρη Γεωργ. Ξενιτέλλη. Σε χάσαμε ξαφνικά δεν το περιμέναμε 79 ετών. Για μενα και την οικογένεια μου σε θεωρούσαμε από τα πιο αγαπημένα μας πρόσωπα και η στενοχώρια μας είναι πάρα πολύ μεγάλη. «Φεύγεις» γέματος έχοντας ζήσει πάρα πολύ καλά κοντά στα παιδιά σου και τα εγγόνια σου. Στην σύζυγο σου Μυρσίνη και την κόρη σου Ειρήνη (που τόσο πολύ αγαπούμε) εκφράζω εγώ και η οικογένεια μου τα θερμά μας συλλυπητήρια και να είναι σίγουρες ότι ο αγαπητός μας Δημήτρης θα πάει στον παράδεισο Επίσης εκφράζουμε εγώ και η οικογένεια μου τα θερμά μας συλλυπητήρια και στα υπόλοιπα παιδιά του και τους υπόλοιπους συγγενείς του. Στη μνήμη του η οικογένεια μου προσφέρει αντί στεφάνου χρηματικό ποσό στην εκκλησία του χωριού μας Αγία Παρασκευή Ακρασίου Λέσβου.

Αιωνία σου η μνήμη. Γεώργιος, Ράνια, Μερόπη Βερβέρη

Σας προτείνουμε... για τις αγορές σας

ΠΑΜΕ ΠΑΚΕΤΟ
-ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ-

Ανοιχτά από το μεσημέρι έως αργά το βράδυ.

Ακρωτήριο - Βαρείά
Delivery 22510 22420

Προβατίνα
με το κιλό

Κοτόπουλο
παιδάκια
στα κάρβουνα

Κοψίδια
με το κιλό

Κοτόπουλο
στη σούβλα

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ ΕΛΕΝΑ

Ανδρικό - Γυναικείο - Παιδικό

Έλενα Καρυδάκη

Μητροπόλεως 4
Μυτιλήνη
Τηλ.: 22510 46501
Κιν.: 698 4911554

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ

Αεροπόρου Γιανναρέλλη 45
Μυτιλήνη
22510 46170
698 8290166
maria-tsoukarelli@hotmail.com

Μαρία Τσουκαρέλλη
Γενικές Ασφαλίσεις

(Σύζυγος Δημ. Βαλ. Βερβέρη)

ΤΑΒΕΡΝΑ - ΟΥΖΕΡΙ

Ο ΡΕΜΠΕΤΗΣ

ΕΙΛΑΝΩ ΣΚΑΛΑ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΤΗΛ. 22510 40740

δρoτα
cafe - restaurant

ΠΑΡΑΛΙΑ ΔΡΩΤΑΣ | DROTA BEACH
22520-91390
6974-826121

Αρτοποιαροπλαστείο
Ραντάδικο
γλυκά παντός τύπου!
ψωμί από όλα τα χωριά!
Δεχόμαστε Παραγγελίες
Ερμού 23 - Αγορά Τηλ.: 22510 28257

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ Κίμβος
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ & ΑΝΑΝΕΩΣΕΙΣ
ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
ΦΟΡΤΗΓΟΥ • ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ
ΝΤΑΛΙΚΑΣ • ΤΑΞΙ
ΕΚΔΟΣΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ Π.Ε.Ι.
(ΧΩΡΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ)
Μυτιλήνη: Καβέτσου 42
Τηλ. 22510 55400

ΠΡΑΤΗΡΙΟ
ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
ΕΛΑΣΤΙΚΑ - ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΤΥΡΟΠΩΛΗΣ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 27Α, ΤΗΛ.: 22510 47422
ΚΙΝ.: 6973 244249

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ
ΘΕΚΚΛΗΓΙΑΣΤΙΚΑ
ΙΕΡΑΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΘΙΚΟΝΕΣ - ΤΑΜΑΤΑ
ΛΑΜΠΑΔΕΣ
Μητροπόλεως 17, Μυτιλήνη - τηλ. 22510.24445, 6972870983

Ο ΠΑΥΛΟΣ
ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΛΥΣΙΔΑΣ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ
ΤΗΛ. 2251021778
ΚΙΝ. 6946858372

ψαράδικο
fish & grill • seafood
Τηλ. παραγγελιών
22510 34333

Ο Κίμωνας
Κ. & Χ. ΣΑΞΙΩΝΗ Ο.Ε.
Αρτοποιία • Ζαχαροπλαστική • Catering
Γ. Μούρα (Σουράδα), Μυτιλήνη, τηλ. 22510 45970
Αρχιπελάγους 9 (Κολώνες), Μυτιλήνη, τηλ. 22510 54962
Δαμδούμη και Βαλαωρίτου (Χρυσομαλλούσα), τηλ. 22510 46290
Μύρινα Λήμνου (θέση Πεντάδα, τηλ. 22540 20051
"Ταβέρνα ο Κίμωνας" στο Βαφειό, τηλ. 22530 71770
κιν. 6978 517529
www.kimonas.gr
kimonascatering@gmail.com

ΥΨΟΑΝΤΗΣ **Optima** **alfa**
LUNCHEON MEAT
Γιώργος Δ. Τυροπώλης
Αντιπροσωπείες - Εμπόριο
ΠΑΓΑΝΗ - ΜΥΤΙΑΝΝΗ ΤΗΛ. 22510 22611
FAX: 22510 42311
ΚΙΝ. 6932 663233

ΠΙΤΤΑΡΑΣ
ΔΟΜΙΚΗ www.pittaras.gr

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠ. ΠΙΤΤΑΡΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕΛΕΤΩΝ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

- Αξιοπιστία
- Εμπιστοσύνη
- Ταχύτητα
- Ποιότητα

ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ

- Έκδοση οικοδομικών αδειών
- Έκδοση αδειών λειτουργίας καταστημάτων - βιοτεχνιών
- Έκδοση βεβαιώσεων μη αυθαρεσίας
- Τακτοποίηση - νομιμοποίηση αυθαρέτων
- Ενεργειακά πιστοποιητικά
- Τοπογραφικά

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

- Κατασκευή κατοικιών "Με το κλειδί στο χέρι"
- Ανακαίνιση κατοικιών και επαγγελματικών χώρων
- Οργάνωση - επιβλέψη εργασιών για τεχνικά έργα

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

- Σχεδιασμός και κατασκευή κουζίνας και ερμαριών ντουλάπας
- Εμπόριο και τοποθέτηση πορτών ασφαλείας και εσωτερικών πορτών

Λ. Βείκου 38 & Ηροδότου 4, Γαλάτσι
Τηλ: 210 2934006, Fax 210 2934012
site: www.pittaras.gr • e-mail: pittaras@tee.gr

ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ

ΒΕΡΒΕΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΑΕΡ. ΓΙΑΝΝΑΡΕΛΛΗ 45 ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΤΗΛ./FAX: 22510 46170 693 9799641

ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ

✓ ΣΙΔΗΡΙΚΑ - ΕΡΓΑΛΕΙΑ
✓ ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΪΑΣ

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 8 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ./FAX: 22510 24425, 22510 27370
e-mail: karafoth@otenet.gr

MINI MARKET

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ
Θ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ 12
ΤΗΛ.: 22510 40009

ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ

ΔΑΛΛΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

5^ο ΧΛΜ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ - ΚΑΛΛΟΝΗΣ

☎ 22510 20403
KIN: 6976674260

ΓΕΩΠΟΝΕΪΝ

Β. ΓΑΛΛΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

Γεωργικά Εφόδια

Σμύρνης 3, Μυτιλήνη, Τηλ. - Fax: 22510 42960
E-mail: gallosv1@otenet.gr

ANASTASIADIS

opticastores

ΟΠΤΙΚΑ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ
ΥΠ. ΟΠΤΙΚΩΝ: ΚΑΚΗ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ
ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ 7, ΜΥΤΙΛΗΝΗ. ΤΗΛ/FAX: 2251021505

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ - ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

ΑΕΡ. ΓΙΑΝΝΑΡΕΛΛΗ 48 - 81100 ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ./FAX: 22510 37377 • ΚΙΝ.: 697 4054861

ΚΛΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΕΡΜΟΥ 78 - ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΗΛ. (22510) 28140